

Ženevská úmluva

o zacházení s válečnými zajatci ze dne 12. srpna 1949

Podepsaní zmocněnci vlád zastoupených na diplomatické konferenci, která se konala od 21. dubna do 12. srpna 1949 za účelem revise úmluvy, sjednané v Ženevě dne 27. července 1929 a týkající se válečných zajatců, dohodli se na tomto:

Část I

Všeobecná ustanovení

Čl.1

Zachovávání úmluvy

Vysoké smluvní strany se zavazují, že za všech okolností budou zachovávat tuto úmluvu a zajistí její zachovávání.

Čl.2

Provádění úmluvy

Vedle ustanovení, která mají nabyt účinnosti již v míru, bude se tato úmluva vztahovat na všechny případy vyhlášené války nebo jakéhokoli jiného ozbrojeného konfliktu, vzniklého mezi dvěma nebo více Vysokými smluvními stranami, i když válečný stav není uznáván jednou z nich.

Úmluva se bude rovněž vztahovat na všechny případy částečné nebo úplné okupace území některé Vysoké smluvní strany, i když se tato okupace nesetká s vojenským odporem.

Není-li některá ze stran účastnicích se konfliktu smluvní stranou této úmluvy, zůstanou mocnosti, které jsou jejími stranami, přesto jí vázány ve svých vzájemných vztazích. Budou kromě toho vázány touto úmluvou vůči zmíněné mocnosti, přijme-li tato její ustanovení a bude-li se jimi řídit.

Čl.3

Konflikty povahy jiné než mezinárodní

V případě ozbrojeného konfliktu, který nemá mezinárodní ráz a který vznikne na území některé z Vysokých smluvních stran, bude každá ze stran v konfliktu zavázána řídit se při nejmenším těmito ustanoveními:

1. S osobami, které se přímo nezúčastní nepřátelství včetně příslušníků ozbrojených sil, kteří složili zbraně, a osob, které byly vyřazeny z boje nemocí, zraněním, zadržením nebo jakoukoli jinou příčinou, bude za všech okolností zacházeno lidsky, bez jakéhokoli nepříznivého rozlišování založeného na rase, barvě, náboženství či víře, pohlaví, rodu či majetku nebo na jakémkoli jiném obdobném znaku.

Proto jsou a zůstávají zakázány v každé době a na každém místě, pokud jde o osoby shora zmíněné:

a) útoky na život a zdraví, zejména vražda ve všech formách, zmrzačení, kruté nakládání, trýznění a mučení,

b) braní rukojmí,

c) útoky proti osobní důstojnosti, zejména pokořující a ponižující zacházení,

d) odsouzení a vykonání popravky bez předchozího rozsudku vyneseného řádně ustaveným soudem, poskytujícím soudní záruky uznané civilizovanými národy za nezbytné.

2. Ranění a nemocní budou sebráni a ošetřeni.

Nestranná lidumilná organizace, jako je Mezinárodní komitét Červeného kříže, může nabídnout své služby stranám v konfliktu.

Strany v konfliktu se mimo to vynasnaží, aby zvláštními dohodami byla uvedena v účinnost všechna ostatní ustanovení této úmluvy nebo jejich část.

Použití předchozích ustanovení nebude mít vlivu na právní postavení stran v konfliktu.

Čl.4 Váleční zajatci

A. Válečnými zajatci ve smyslu této úmluvy jsou osoby spadající do některé z následujících kategorií, které upadly do moci nepřítelů:

1. příslušníci ozbrojených sil některé ze stran v konfliktu, jakož i příslušníci milic nebo příslušníci dobrovolnických sborů, jež jsou součástí těchto ozbrojených sil;

2. příslušníci jiných milic a jiných dobrovolnických sborů, včetně členů organisovaných hnutí odporu, kteří přísluší k jedné straně v konfliktu a jsou činni na vlastním území nebo mimo ně, i když toto území je obsazeno, pokud tyto milice nebo dobrovolnické sbory, včetně organisovaných hnutí odporu, vyhovují těmto podmínkám:

- a) mají-li v čele osobu, odpovědnou za své podřízení,
- b) mají-li pevný rozeznávací znak viditelný na dálku,
- c) nosí-li otevřeně zbraně,
- d) šetří-li při svých úkonech zákonů a obyčejů válečných;

3. příslušníci pravidelných ozbrojených sil, kteří se hlásí k vládě nebo k moci, kterou neuznává mocnost, která drží zajatce;

4. osoby, které doprovázejí ozbrojené síly, nejsou však přímo jejich součástí, jako civilní členové posádek vojenských letounů, váleční dopisovatelé, dodavatelé, příslušníci pracovních jednotek a služeb, majících na starosti péči o blaho ozbrojených sil, pod podmínkou, že k tomu dostali povolení od ozbrojených sil, které doprovázejí; tyto jsou povinny jim vydat k tomu účelu průkaz totožnosti podobný připojenému vzoru;

5. členové lodních posádek, včetně velitelů, lodivodů a učňů obchodních lodí a posádky civilního letectva stran v konfliktu, kteří nepožívají výhod příznivějšího zacházení podle jiných ustanovení mezinárodního práva;

6. obyvatelé neobsazeného území, kteří se při příchodu nepřítelů z vlastního popudu chopí zbraně, aby bojovali proti pronikajícímu vojsku, aniž by měli čas ustavit se v pravidelné ozbrojené síly, nosí-li otevřeně zbraně a zachovávají-li zákony a obyčeje válečné.

B. Výhod zacházení vyhrazeného touto úmluvou válečným zajatcům budou používat rovněž:

1. osoby, které přísluší nebo příslušely k ozbrojeným silám obsazené země, považuje-li okupační mocnost vzhledem k této jejich příslušnosti za potřebné je internovat, i když je původně, pokud válečné události se odehrávaly mimo okupované území, propustila na svobodu, zejména když se tyto osoby bez úspěchu pokoušely dostihnout ozbrojených sil bojujících v poli, k nimž přísluší, nebo když tyto osoby neuposlechnou výzvy, která k nim byla učiněna za účelem internování;

2. osoby, které spadají do některé z kategorií uvedených v tomto článku, které neutrální nebo neválčící mocnosti přijaly na svém území a které jsou podle mezinárodního práva povinny internovat, s výhradou příznivějšího nakládání, které by tyto mocnosti byly ochotny jim poskytnout, a s výjimkou ustanovení článků 8, 10, 15, 30, pátý odstavec, 58 až 67 včetně, 92, 126, jakož i s výjimkou ustanovení týkajících se ochranné mocnosti, existují-li diplomatické styky mezi stranami v konfliktu, a dotčenou neutrální nebo neválčící mocností. Když takové diplomatické styky existují, mají strany v konfliktu, k nimž tyto osoby přináležejí, právo vykonávat vůči nim funkci náležející ochranným mocnostem podle této úmluvy bez újmy funkce, kterou tyto strany normálně vykonávají na základě diplomatických a konsulárních zvyklostí a smluv.

C. Tento článek se nijak netýká právního postavení lékařského a duchovního personálu, jak je upraveno v článku 33 této úmluvy.

Čl.5

Počátek a konec používání úmluvy

Tato úmluva se vztahuje na osoby uvedené v článku 4 od doby, kdy upadly do moci nepřítele, až do jejich konečného propuštění a repatriace.

Jsou-li pochybnosti o příslušnosti osob, které se dopustily válečného činu a upadly do rukou nepřítele, k některé z kategorií, vypočtených v článku 4, budou tyto osoby požívat ochrany této úmluvy, pokud jejich postavení nebude určeno příslušným soudem.

Čl.6

Zvláštní dohody

Kromě dohod výslovně uvedených v člancích 10, 23, 28, 33, 60, 65, 66, 67, 72, 73, 75, 109, 110, 118, 119, 122 a 132 mohou Vysoké smluvní strany uzavřít jiné zvláštní dohody o všech otázkách jež budou považovat za vhodné upravit zvláště. Žádná zvláštní dohoda nesmí být na újmu postavení zajatců, jak je upraveno touto úmluvou, ani omezovat práva zajištěná jim touto úmluvou.

Váleční zajatci budou požívat výhod těchto dohod tak dlouho, dokud se bude tato úmluva na ně vztahovat, ledaže by zmíněné dohody nebo dohody pozdější obsahovaly výslovná ustanovení opačná a vyjma příznivější opatření učiněná v jejich prospěch jednou nebo druhou ze stran v konfliktu.

Čl.7

Nezcitelná povaha práv

Váleční zajatci nemohou se v žádném případě zříci zčásti nebo zcela práv, která jim zajišťuje tato úmluva, po případě zvláštní dohody zmíněné v předchozím článku.

Čl.8

Ochranné mocnosti

Tato úmluva se bude provádět za pomoci a pod dohledem ochranných mocností pověřených hájením zájmů stran v konfliktu. Za tím účelem mohou ochranné mocnosti jmenovat vedle svého diplomatického a konsulárního personálu delegáty ze svých příslušníků nebo z příslušníků jiných neutrálních mocností. Jmenování těchto delegátů podléhá schválení mocnosti, u které budou vykonávat své poslání.

Strany v konfliktu usnadní v největší možné míře úkol zástupců nebo delegátů ochranných mocností.

Zástupci nebo delegáti ochranných mocností nesmějí v žádném případě překročit meze svého poslání, jak je dáno touto úmluvou; budou zejména brát zřetel na naléhavé potřeby bezpečnosti státu, u

něhož vykonávají svou funkci.

Čl.9

Činnost Mezinárodního komitétu Červeného kříže

Ustanovení této úmluvy nejsou na překážku lidumilné činnosti, kterou by se souhlasem zúčastněných stran v konfliktu rozvinul Mezinárodní komitét Červeného kříže nebo jakákoli jiná nestranná lidumilná organizace na ochranu válečných zajatců a za tím účelem, aby jim byla poskytnuta pomoc.

Čl.10

Organisace nahrazující ochranné mocnosti

Vysoké smluvní strany se mohou kdykoli dohodnout, že svěří úkoly příslušející z této úmluvy ochranným mocnostem organizaci poskytující veškeré záruky nestrannosti a účinnosti.

Jestliže váleční zajatci z jakéhokoli důvodu nepožívají nebo přestanou požívat výhod činnosti ochranné mocnosti nebo organizace určené podle prvního odstavce, musí mocnost, v jejíž moci jsou, požádat buď některý neutrální stát nebo takovou organizaci, aby převzaly funkce příslušející podle této úmluvy ochranným mocnostem jmenovaným stranami v konfliktu.

Nelze-li takto zajistit ochranu, musí požádat mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, některou lidumilnou organizaci jako je Mezinárodní komitét Červeného kříže, aby převzala lidumilné úkoly příslušející podle této úmluvy ochranným mocnostem, anebo musí přijmout, s výhradou ustanovení tohoto článku, nabídku služeb učiněnou takovou organizací.

Každá neutrální mocnost nebo každá organizace, která bude vyzvána zúčastněnou mocností nebo se sama nabídne k cílům shora zmíněným, musí si být vědoma při své činnosti odpovědnosti vůči straně v konfliktu, k níž patří osoby chráněné touto úmluvou, a musí dávat dostatečné záruky, že je s to převzít zmíněné funkce a nestranně je plnit.

Předchozí ustanovení nelze změnit zvláštní dohodou mezi mocnostmi, z nichž jedna by byla, byť i jen přechodně, omezena ve své volnosti jednání s jinou mocností nebo s jejími spojenci následkem vojenských událostí, zejména v případě okupace celého nebo podstatné části svého území.

Kdykoli je v této úmluvě zmínka o ochranné mocnosti, vztahuje se tato zmínka také na organizace, které jí ve smyslu tohoto článku nahrazují.

Čl.11

Řešení sporů

Ve všech případech, kdy to budou ochranné mocnosti považovat za prospěšné v zájmu chráněných osob, zejména v případě neshody mezi stranami v konfliktu o použití nebo o výkladu ustanovení této úmluvy, nabídnou tyto mocnosti své dobré služby k urovnání sporu.

Za tím účelem může každá z ochranných mocností navrhnout z podnětu některé strany neb z vlastní vůle stranám v konfliktu schůzku jejich zástupců, zejména úřadů majících odpovědnost za válečné zajatce, po případě na vhodně voleném neutrálním území. Strany v konfliktu jsou povinny vyhovět návrhům, které jim byly v tomto směru učiněny. Ochranné mocnosti mohou eventuálně navrhnout stranám v konfliktu k schválení osobnost příslušející k některé neutrální mocnosti nebo osobnost vyslanou Mezinárodním komitétem Červeného kříže, která bude pozvána k účasti na této schůzce.

Část II

Všeobecná ochrana válečných zajatců

Čl.12

Odpovědnost za zacházení s válečnými zajatci

Váleční zajatci jsou v moci nepřátelské mocnosti, nikoli však v moci jednotlivců neb vojenských oddílů, které je zajaly. Nehledíc k eventuální individuální odpovědnosti, je mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, odpovědna za zacházení s nimi.

Mocnost, která drží válečné zajatce, může je přesunout toliko k mocnosti, která je stranou této úmluvy, a jen tehdy, přesvědčí-li se dotčená mocnost, že mocnost v úvahu přicházející je ochotna a způsobilá tuto úmluvu zachovávat. Jsou-li zajatci takto přesunuti, padá odpovědnost za zachovávání této úmluvy na mocnost, která je přijala, po tu dobu, pokud jí budou svěřeni.

Kdyby však tato mocnost nedostála své povinnosti plnit ustanovení úmluvy v některém důležitém bodě, je mocnost, která válečné zajatce přesunula, povinna učinit na základě notifikace ochranné mocnosti účinná opatření za účelem zjednáni nápravy nebo požádat, aby váleční zajatci jí byli vráceni. Takové žádosti musí být vyhověno.

Čl.13

Lidské zacházení s válečnými zajatci Zákaz represálií

S válečnými zajatci se musí vždy nakládat lidsky. Každý nezákonný čin nebo opomenutí se strany mocnosti, v jejíž moci jsou, které by měly za následek smrt nebo které by vážně ohrozily zdraví válečného zajatce, který je v její moci, jsou zakázány a považují se za vážné porušení této úmluvy. Zejména nesmí žádný zajatec být podroben tělesnému zmrzačení nebo lékařskému či vědeckému pokusu jakéhokoli druhu, který není odůvodněn lékařským ošetřováním dotčeného zajatce a který není v jeho prospěch.

Váleční zajatci musí rovněž být vždy chráněni zejména před každým násilným činem nebo zastrahováním, před urážkami a před zvědavostí obecnstva.

Represalie proti nim jsou zakázány.

Čl.14

Respektování osobnosti válečných zajatců

Váleční zajatci mají právo, aby bylo za všech okolností šetřeno jejich osobnosti a jejich cti.

S ženami budiž nakládáno se všemi ohledy příslušejícími jejich pohlaví a budiž s nimi v každém případě zacházeno stejně příznivě jako s muži.

Váleční zajatci si uchovávají svou plnou občanskou způsobilost, jak ji měli v okamžiku, kdy byli zajati. Mocnost, v jejíž moci jsou, nesmí omezovat její výkon ani na svém území ani mimo ně, leč v míře, již vyžaduje zajetí.

Čl.15

Zaopatření a ošetřování válečných zajatců

Mocnost, v jejíž moci jsou váleční zajatci, je povinna postarat se zdarma o jejich zaopatření a poskytnout jim zdarma lékařské ošetření, kterého vyžaduje jejich zdravotní stav.

Čl.16

Zásada rovného zacházení

S přihlédnutím k ustanovením této úmluvy o hodnosti a pohlaví a s výhradou příznivějšího nakládání, jehož by se dostalo válečným zajatcům s ohledem na jejich zdravotní stav, věk a jejich odborné schopnosti, musí mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, se všemi zacházet stejným způsobem, bez jakéhokoli nepříznivého rozlišování z důvodů rasy, národnosti, náboženství, politického přesvědčení nebo jiného důvodu, založeného na podobném znaku.

Část III

Zajetí

Oddíl I

Počátek zajetí

Čl.17

Výslech válečného zajatce

Každý válečný zajatec je povinen udat při výslechu toliko své příjmení, křestní jména a hodnost, datum narození a matriční číslo, nebo, nemá-li ho, jemu odpovídající údaj. Kdyby úmyslně toto pravidlo porušil, vydával by se v nebezpečí, že mu budou omezeny výhody poskytované zajatcům jeho hodnosti nebo stavu.

Každá strana v konfliktu je povinna vydat každé osobě podléhající její pravomoci, která by mohla upadnout do zajetí, průkaz totožnosti, udávající její příjmení, křestní jména, hodnost, matriční číslo neb podobný údaj a datum narození. Tento průkaz totožnosti může vedle toho obsahovat podpis nebo otisk prstů nebo obojí, jakož i všechny jiné údaje, které by si strany v konfliktu přály připojit a které se týkají osob příslušejících k jejich ozbrojeným silám. Pokud možno, bude tento průkaz rozměrů 6,5 x 10 cm a bude vyhotoven ve dvou exemplářích. Válečný zajatec se musí na požádání vykázat tímto průkazem, avšak tento průkaz mu nesmí být v žádném případě odebrán.

Na válečných zajatcích se nesmí vykonávat žádné tělesné ani duševní trýznění, aby se na nich vynutily jakékoliv informace. Zajatcům, kteří odmítnou vypovídat, nesmí být vyhrožováno, nesmějí být uráženi ani vystaveni nepřijemnostem nebo nevýhodám jakéhokoli druhu.

Váleční zajatci, kteří následkem svého tělesného nebo duševního stavu nejsou schopni udat svou totožnost, budou odevzdáni zdravotnické službě. Totožnost těchto zajatců bude zjištěna všemi možnými prostředky, s výhradou ustanovení předešlého odstavce.

Výslech zajatců se bude konat v jazyce, kterému rozumějí.

Čl.18

Majetek válečného zajatce

Všechny svršky a předměty pro osobní potřebu - vyjma zbraně, koně, vojenskou výzbroj a vojenské dokumenty - zůstanou v držení válečných zajatců, rovněž i kovové přilby, plynové masky a všechny ostatní předměty, které jim byly vydány pro jejich osobní ochranu. Rovněž tak zůstanou v jejich držení svršky a předměty, sloužící k jejich ošacení a k jejich výživě, i když tyto svršky patří k jejich oficiální vojenské výstroji.

Váleční zajatci nesmějí být nikdy bez průkazu totožnosti. Mocnost, v jejíž moci jsou, vydá průkaz těm, kteří ho nemají.

Odznaky hodnosti a národnosti, vyznamenání a předměty, mající zejména osobní nebo citovou hodnotu, nesmějí se válečným zajatcům odebrat.

Peněžní částky, které mají váleční zajatci u sebe, nesmějí se jim odebrat, leč na rozkaz důstojníka a až bude zapsána do zvláštního rejstříku výše částek a osobní popis majitele, a až se tomuto vydá podrobná potvrzenka, na níž je uvedeno čitelně jméno, hodnota a útvar osoby, která vydá dotyčnou stvrzenku. Částky, které jsou v měně mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, nebo které jsou na žádost zajatcovu směněny na tuto měnu, se připíší k dobru účtu zajatce ve smyslu článku 64.

Mocnost, v jejíž moci jsou váleční zajatci, může jim odebrat cenné předměty pouze z důvodů bezpečnostních. V tomto případě se užije téhož postupu jako při odebírání peněžních částek.

Tyto odebrané předměty a obnosy, které jsou v jiné měně, než měna mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, a jichž směnu vlastník nežádá, podrží mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, a vydá je zajatci v původní formě na konci zajetí.

Čl.19

Odsun (evakuace) válečných zajatců

Váleční zajatci buďtež odsunuti v nejkratší lhůtě po zajetí do táborů dosti vzdálených od bojového pásma, aby byli mimo nebezpečí.

V nebezpečném pásmu mohou být přechodně drženi jen váleční zajatci, kteří pro své zranění nebo pro svou nemoc by byli ve větším nebezpečí při provádění odsunu, než když zůstanou na místě.

Váleční zajatci nesmějí být vystavováni zbytečně nebezpečí, zatím co čekají na odsun z bojového pásma.

Čl.20

Podmínky provedení odsunu

Odsun válečného zajatce jest vždy provést lidsky a za podobných podmínek, za nichž jsou přemísťována vojska mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci.

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, poskytne přepravovaným válečným zajatcům pitnou vodu, dostatečnou stravu a potřebné šatstvo i lékařské ošetření; učiní náležitá opatření, aby zajistila jejich bezpečnost za odsunu a sestaví jak nejdříve možno seznam odsunutých zajatců.

Musí-li váleční zajatci procházet během odsunu transitními tábory, budiž jejich pobyt v těchto táborech co nejkratší.

Oddíl II

Internování válečných zajatců

Kapitola I

Všeobecná pravidla

Čl.21

Omezení volnosti pohybu

Mocnost, v jejíž moci jsou váleční zajatci, může je internovat. Může jim uložit závazek, aby se nevzdálili za určitou hranici tábora, v němž jsou internováni nebo, je-li tento tábor ohrazen, aby nepřekračovali jeho obvod. S výhradou ustanovení této úmluvy, týkajících se trestních a disciplinárních sankcí, nemohou být tito váleční zajatci zavřeni nebo podrobeni zákazu vycházet než tehdy, ukáže-li se toto opatření nutným k ochraně jejich zdraví; tento stav však nesmí trvat v žádném případě déle, než toho okolnosti vyžadují.

Válečné zajatce je možno propustit částečně neb zcela na svobodu na slovo nebo na slib, dovolují-li to zákony mocnosti, k níž příslušejí.

Toto opatření se učiní zejména v případech, kdy to může přispět k zlepšení zdravotního stavu zajatců. Žádný zajatec nebude nucen, aby přijal propuštění na slovo nebo na slib.

Hned po zahájení nepřátelství sdělí každá strana v konfliktu nepřátelské straně zákony a nařízení, které dovolují nebo zakazují jejím příslušníkům přijmout propuštění na svobodu na čestné slovo neb na slib. Zajatci propuštění na čestné slovo nebo na slib podle zákonů a nařízení takto oznámených jsou povinni na svou osobní čest svědomitě plnit, jak vůči mocnosti, jíž příslušejí, tak vůči mocnosti, která je zajala, závazky, které na sebe vzali. V těchto případech nebude mocnost, k níž příslušejí, požadovat ani nepřijme od nich službu odporující danému slovu anebo závazku.

Čl.22

Místo a podmínky internování

Váleční zajatci mohou být internováni pouze v budovách postavených na pevné zemi a poskytujících všechny záruky hygieny a zdraví; vyjma zvláštní případy, odůvodněné zájmem samých zajatců, nebudou tito umístěni v trestnicích.

Váleční zajatci internováni v nezdravých krajinách nebo v takových, jejichž podnebí je jim škodlivé, budou odvezeni co možná nejdříve do krajů s příznivějším podnebím.

Mocnost, v jejíž moci jsou váleční zajatci, shromáždí je v táborech neb v odděleních táborech, berouc zřetel na jejich národnost, jejich jazyk, jejich zvyky, s tou výhradou, že tito zajatci nebudou odděleni od zajatců příslušejících k ozbrojeným silám, v nichž konali službu v okamžiku, kdy byli zajati, ledaže by s tím souhlasili.

Čl.23

Bezpečnost válečných zajatců

Žádný válečný zajatec nesmí být v žádné době poslán nebo držen v kraji, kde by byl vystaven palbě bitevního pásma, ani ho nesmí být použito k tomu, aby některá místa nebo některé kraje byly jeho přítomností chráněny od vojenských operací.

Váleční zajatci musí mít k dispozici kryty proti leteckému bombardování a jiným válečným nebezpečím ve stejném rozsahu jako místní civilní obyvatelstvo; s výjimkou zajatců, kteří by byli činní při ochraně svých obydlí proti těmto nebezpečím, mohou se uchýlit do krytů co nejrychleji, jakmile zazní poplach. Bude se na ně vztahovat každé jiné ochranné opatření, které je určeno pro obyvatelstvo.

Mocnosti, v jejichž moci jsou zajatci, si oznámí navzájem prostřednictvím ochranných mocností všechny potřebné údaje o zeměpisné poloze zajateckých táborů.

Kdykoli to dovolí ohledy vojenského rázu, budou tábory válečných zajatců označeny ve dne písmeny PG nebo PW, umístěnými tak, aby byly zřetelně viditelné shora ze vzduchu; zúčastněné mocnosti mohou se však dohodnout na jiném způsobu označení. Pouze zajatecké tábory mohou být označeny tímto způsobem.

Čl.24

Transitní a třídící tábory trvalého rázu

Transitní a třídící tábory trvalého rázu budou zařízeny podobným způsobem, jak je uvedeno v tomto oddílu, a s válečnými zajatci bude v nich nakládáno stejným způsobem, jako v ostatních

táborech.

Kapitola II

Ubytování, stravování a ošacení válečných zajatců

Čl.25

Ubytování

Ubytovací podmínky válečných zajatců budou stejně příznivé jako u vojenských oddílů mocnosti, u níž jsou zajatci, umístěných v témže kraji. Tyto podmínky budou přihlížet k mravům a obyčejům zajatců a nesmějí v žádném případě být škodlivé jejich zdraví.

Předchozí ustanovení budou se vztahovat zejména na ložnice válečných zajatců, jak co do celkové plochy a minimální vzduchové kubatury, tak co se týče jejich vybavení, ložního zařízení, včetně příkrývek.

Místnosti určené k tomu, aby jich používali váleční zajatci, jak jednotlivě, tak hromadně, musí být zcela chráněny před vlhkem, dostatečně vytápěny a osvětlovány, zejména v době od soumraku do večerky. Budťež učiněna všechna opatření proti nebezpečí požáru.

Ve všech táborech, v nichž jsou ubytovány současně zajaté ženy, budou jim vyhrazeny oddělené ložnice.

Čl.26

Stravování

Základní denní dávka potravin budiž postačující co do množství, jakosti a rozmanitosti, tak aby zajatci byli udrženi ve zdraví a zabráněno ztrátám na váze a poruchám z podvýživy. Budiž rovněž brán ohled na způsob výživy, na nějž jsou zajatci zvyklí.

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, poskytne zajatcům, kteří pracují, přídavky potravin, potřebné k výkonu práce, k níž je jich užíváno.

Válečným zajatcům budiž poskytnuta pitná voda v dostatečném množství, užívání tabáku budiž dovoleno.

Váleční zajatci budťež přibráni, pokud je to jen možno, k přípravě svých jídel; k tomu cíli jest možno zaměstnávat je v kuchyních. Vedle toho jim buď umožněno, aby si sami připravili doplňky k potravě, které mají.

Budťež opatřeny vhodné místnosti jako jídelny a společné stravovny.

Hromadná disciplinární opatření dotýkající se stravy jsou zakázána.

Čl.27

Ošacení

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, poskytne jim v dostatečné míře oděv, prádlo a obuv a bude přitom dbát podnebí kraje, kde jsou zajatci. Uniformem nepřátelské armády ukořistěných mocností, v jejíž moci jsou zajatci, budiž použito k ošacení zajatců, vyhovují-li podnebí země.

Pravidelné obnovování a opravy těchto svršků budou zajištěny mocností, která má zajatce v moci. Mimo to dostanou váleční zajatci vhodný oděv všude tam, kde toho povaha práce vyžaduje.

Čl.28 **Kantiny**

Ve všech táborech budte zřízeny kantiny, kde si váleční zajatci mohou opatřit potraviny, předměty běžné potřeby, mýdlo a tabák; prodejní ceny tohoto zboží nepřekročí v žádném případě ceny obvyklé v místním obchodě.

Zisku z kantin se užije ve prospěch válečných zajatců; za tím účelem bude zřízen zvláštní fond. Důvěrník zajatců má právo zúčastnit se správy kantiny a tohoto fondu.

Při rozpuštění tábora bude aktivní přebytek onoho zvláštního fondu vydán mezinárodní lidumilné organizaci a bude ho použito ve prospěch válečných zajatců téže národnosti, jako byli zajatci, kteří přispěli k vytvoření tohoto fondu. V případě všeobecné repatriace podrží tento přebytek mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, není-li opačné dohody mezi zúčastněnými mocnostmi.

Kapitola III

Hygiena a lékařské ošetření

Čl.29 **Hygiena**

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, je povinna učinit všechna zdravotní opatření k zajištění čistoty a hygieny táborů a k zabránění epidemiím.

Váleční zajatci budou mít ve dne i v noci k použití zařízení odpovídající pravidlům hygieny a udržovaná neustále v čistotě. V táborech, kde jsou zajaté ženy, budou jim vyhrazena oddělená zařízení.

Kromě toho, nehledě k lázním a sprchám, jimiž budou opatřeny tábory, bude poskytnuta válečným zajatcům voda a mýdlo v dostatečném množství k denní péči o tělesnou čistotu a k praní jejich prádla; k tomu účelu jim budou poskytnuta potřebná zařízení, úlevy a volno.

Čl.30 **Lékařské ošetření**

Každý tábor bude mít vhodnou nemocnici, v níž se zajatcům dostane potřebného ošetření a přiměřené diety. V případě potřeby budou vyhrazeny oddělené místnosti pro nemocné postižené nakažlivými nebo duševními chorobami.

Váleční zajatci stížení vážnou nemocí nebo jejichž stav vyžaduje zvláštního léčení, chirurgického zásahu nebo nemocničního ošetření, musí být přijati do každého vojenského nebo civilního útvaru způsobilého je léčit, i když se připravuje v brzké době jejich repatriace. Zvláštní výhody budou poskytnuty pro péči o invalidy, zejména o slepce, a pro jejich přeškolení do té doby, než budou repatriováni.

Váleční zajatci budte ošetřováni nejraději lékařským personálem mocnosti, k níž přísluší, a pokud možno jejich národnosti.

Nesmí se bránit válečným zajatcům, aby se hlásili lékařům k prohlídce. Úřady, v jejichž moci jsou, vydají na žádost každému ošetřovanému zajatci úřední osvědčení s údajem druhu jeho zranění nebo nemoci, doby léčení a poskytnutého ošetření. Duplikát tohoto osvědčení se zašle Ústřední kanceláři válečných zajatců.

Náklady léčení, včetně výloh za jakýkoli přístroj, potřebný k udržení válečných zajatců v

dobrém zdravotním stavu, zejména zubních a jiných protéz a brýlí, hradí mocnost, v jejíž moci zajatí jsou.

Čl.31 **Lékařské prohlídky**

Nejméně jednou za měsíc budou se konat lékařské prohlídky válečných zajatců. Budou zahrnovat kontrolu váhy každého válečného zajatce a pořízení záznamu o ní. Jejich účelem bude kontrola zejména všeobecného zdravotního stavu a výživy, stavu čistoty, jakož i pátrání po nakažlivých chorobách, zejména po tuberkulóse, malarii a pohlavních nemocech. Za tím účelem bude použito nejúčinnějších metod, které jsou po ruce, např. periodické hromadné radiografie na mikrofilmu k zjištění počátečního stadia tuberkulósy.

Čl.32 **Váleční zajatci vykonávající lékařské funkce**

Válečných zajatců, kteří jsou lékaři, zubními techniky, ošetřovateli nebo ošetřovatelkami, i když nepříslušeli k zdravotnické službě svých ozbrojených sil, může mocnost, u níž jsou v zajetí, použít k provádění léčebné činnosti v zájmu válečných zajatců příslušejících k stejné mocnosti jako oni sami. V tomto případě zůstanou i nadále válečnými zajatci, ale bude s nimi nakládáno stejným způsobem jako s podobným lékařským personálem zadrženým mocností, u níž jsou v zajetí. Budou osvobozeni od každé jiné práce, která by jim mohla být uložena podle článku 49.

Kapitola IV

Lékařský a duchovní personál zadržený pro pomoc válečným zajatcům

Čl.33 **Práva a výsady zadržených členů zdravotnického a duchovního personálu**

Členové zdravotnického a duchovního personálu zadržení mocností, v jejíž moci jsou váleční zajatci, za tím účelem, aby jim pomáhali, nebudou pokládáni za válečné zajatce. Budou však nicméně požívat při nejmenším všech výhod a ochrany podle ustanovení této úmluvy, jakož i všech potřebných úlev, aby mohli poskytnout léčebnou péči a duchovní pomoc válečným zajatcům.

Budou nadále vykonávat v rámci vojenských zákonů a předpisů mocnosti, v jejíž moci jsou, pod dohledem jejich příslušných služeb a podle svědomí svého povolání, svou léčebnou neb duchovní funkci ve prospěch válečných zajatců příslušejících především ke stejným ozbrojeným silám, k nimž sami patří. K výkonu svého léčebného nebo duchovního poslání budou nadto požívat těchto výhod:

a) budou mít právo periodicky navštěvovat válečné zajatce, kteří jsou v pracovních oddílech nebo v nemocnicích mimo tábor. Moc, která je drží, jim poskytne k tomu účelu potřebné dopravní prostředky,

b) v každém táboře bude nejstarší vojenský lékař nejvyšší hodnosti odpovědný vojenským úřadům tábora za odbornou činnost zadrženého zdravotnického personálu. Za tím účelem se dohodnou strany v konfliktu hned na počátku nepřátelství o vzájemně si odpovídajících hodnostech svého zdravotnického personálu, včetně personálu společností uvedených v článku 26 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli ze dne 12. srpna 1949. Tento lékař, jakož i vojenský duchovní, budou mít přímý přístup k odpovědným úřadům táborovým ve všech otázkách týkajících se jejich poslání. Tyto úřady jim poskytnou všechny výhody nutné pro písemný styk v těchto otázkách,

c) i když zadržený personál podléhá vnitřní kázní tábora, v němž je držen, nesmí být nucen k žádné práci nesouvisící s jeho léčebnými nebo duchovními povinnostmi.

Během nepřátelství se strany v konfliktu dohodnou o eventuálním vystřídání zadrženého

personálu a stanoví jeho provedení.

Žádné z předchozích ustanovení nezprošťuje mocnost, v jejíž moci jsou tyto osoby, závazků, které má ve věci zdravotní a duchovní péče o válečné zajatce.

Kapitola V

Náboženství, duševní a tělesná činnost

Čl.34

Výkon náboženství

Válečným zajatcům bude ponechána veškerá volnost co do výkonu jejich náboženství, čítajíc v to účast při obřadech jejich vyznání, s tou podmínkou, že budou dbát běžných disciplinárních opatření vydaných vojenskými úřady.

Bohoslužbám se vyhradí vhodné místnosti.

Čl.35

Zadržení vojenští duchovní

Vojenští duchovní, kteří upadnou do moci nepřátelského státu a kteří zůstanou nebo budou zadrženi, aby pomáhali válečným zajatcům, budou oprávněni poskytnout jim svou duchovní pomoc a svobodně vykonávat své poslání mezi svými souvěrci v souhlase se svým náboženským svědomím. Budou rozděleni po jednotlivých táborech a pracovních oddílech, v nichž jsou váleční zajatci příslušející ke stejným ozbrojeným silám, kteří mluví stejným jazykem nebo patří k těmž náboženstvím. Budou jim poskytnuty nutné výhody, zvláště dopravní prostředky zmíněné v článku 33, aby mohli navštěvovat válečné zajatce mimo svůj tábor. Budou moci volně si dopisovat, s výhradou censury, v náboženských věcech svého úřadu s církevními úřady země, kde jsou drženi, a s mezinárodními náboženskými organizacemi. Dopisy a lístky, které odešlou za tím účelem, připočtou se ke kvotě, stanovené v článku 71.

Čl.36

Váleční zajatci-kněží některého vyznání

Váleční zajatci, kteří jsou kněžími některého vyznání, ale nejsou vojenskými duchovními ve vlastní armádě, budou oprávněni, ať je jejich vyznání jakékoliv, vykonávat duchovní službu mezi svými souvěrci. Za tím účelem bude s nimi nakládáno jako s vojenskými duchovními zadrženými mocností, u nichž jsou zajatci v zajetí. Nebudou nuceni k žádné jiné práci.

Čl.37

Určení duchovního pro válečné zajatce, kteří nemají vojenského duchovního

Když váleční zajatci nemají možnosti používat pomoci vojenského duchovního nebo zajatého duchovního svého vyznání, budiž určen na žádost zúčastněných zajatců duchovní, příslušející buď k jejich víře nebo k víře podobné, anebo není-li takového, kvalifikovaná osoba světská, je-li to z hlediska konfesního možné, aby plnila tento úkol. Toto jmenování podléhá schválení mocností, v jejíž moci jsou zajatci, se stane ve shodě s obcí zúčastněných zajatců a, kde je toho třeba, se souhlasem místních náboženských orgánů téhož vyznání. Osoba takto označená musí zachovávat všechna nařízení vydaná v zájmu disciplíny a vojenské bezpečnosti mocností, u nichž jsou zajatci v zajetí.

Čl.38

Duševní, rekreační a sportovní činnost

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, bude podporovat činnost duševní, výchovnou, rekreační a

sportovní válečných zajatců, dbajíc při tom zároveň osobních sklonů každého zajatce; učiní potřebná opatření, aby zajistila jejich výkon, a poskytne jim vhodné místnosti a potřebné vybavení.

Váleční zajatci musí mít možnost věnovat se tělesným cvičením, včetně sportů a her, a užívat čerstvého vzduchu. Dostatečná volná prostranství buďtež ve všech táborech vyhrazena k tomuto účelu.

Kapitola VI

Disciplina

Čl.39

Správa táborů

Zdravení

Každý tábor bude postaven pod přímou pravomoc odpovědného důstojníka, patřícího k pravidelným ozbrojeným silám mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci. Tento důstojník bude mít text této úmluvy, bude dbát toho, aby personál jemu podřízený znal její ustanovení a bude odpověden pod dohledem své vlády za její provádění.

Váleční zajatci, s výjimkou důstojníků, jsou povinni zdravit všechny důstojníky mocnosti, v jejíž moci jsou, a prokazovat jim vnější projevy úcty stanovené předpisy platnými v jejich vlastní armádě.

Zajatí důstojníci jsou povinni zdravit pouze důstojníky vyšší hodnosti této mocnosti; jsou však povinni zdravit velitele tábora, ať je jeho hodnost jakákoliv.

Čl.40

Nošení odznaků a vyznamenání

Nosit odznaky hodnosti a státní příslušnosti, jakož i vyznamenání je dovoleno.

Čl.41

Vyvěšení textu úmluvy a zvláštních dohod v tábore Vyvěšování nařízení, rozkazů, upozornění a vyhlášek

V každém táboře budiž vyvěšen text této úmluvy, jejích příloh a obsah všech dohod, které má na zřeteli článek 6., v jazyce válečných zajatců na místech, kde si je všichni mohou přečíst. Zajatcům, kteří nemají možnost obeznámit se s vyvěšeným textem, bude tento na jejich žádost sdělen.

Nařízení, rozkazy, upozornění a vyhlášky všeho druhu týkající se chování válečných zajatců, budou jim sdělovány v jazyce, jemuž rozumějí; budou vyvěšeny za podmínek vylíčených shora a jejich výtisky budou odevzdány důvěrníku. Všechny rozkazy a povely, vydávané jednotlivě válečným zajatcům, buďte rovněž vydávány v jazyce, kterému rozumějí.

Čl.42

Užití zbraně proti válečným zajatcům

Užití zbraně proti válečným zajatcům, zejména proti těm, kteří jsou na útěku nebo se snaží uprchnout, budiž pouze krajním prostředkem, kterému musí vždy předcházet výzvy přizpůsobené okolnostem.

Kapitola VII

Hodnosti válečných zajatců

Čl.43

Vzájemné sdělování titulů a hodností

Hned po zahájení nepřátelství si strany v konfliktu navzájem sdělí tituly a hodnosti všech osob zmíněných v článku 4 této úmluvy, aby bylo zajištěno stejné nakládání se zajatci stejné hodnosti; budou-li tituly a hodnosti zavedeny později, budou předmětem obdobného sdělení.

Mocnost, u níž jsou zajatci drženi, uzná povýšení v hodnosti, jehož by se válečným zajatcům dostalo a které jí bude řádně oznámeno mocností, k níž přísluší.

Čl.44

Zacházení s důstojníky

Správa stravování

Se zajatými důstojníky a s osobami jim na roveň postavenými bude nakládáno s náležitými ohledy na jejich hodnost a jejich věk.

Aby byla zajištěna obsluha v důstojnických táborech, budou tam přiděleni zajatí vojíní těchže ozbrojených sil, mluvící pokud možno tímž jazykem, v dostatečném počtu, s přihlédnutím k hodnosti důstojníků a osob jim na roveň postavených; nesmějí být povoláni k žádné jiné práci.

Správa stravování důstojníky samotnými má být vším způsobem podporována.

Čl.45

Zacházení s ostatními válečnými zajatci

S válečnými zajatci, kteří nejsou důstojníky a osobami jim na roveň postavenými, bude nakládáno s ohledy příslušejícími jejich hodnosti a jejich věku.

Správa stravování zajatci samotnými má být vším způsobem podporována.

Kapitola VIII

Přesun válečných zajatců po jejich příchodu do tábora

Čl.46

Podmínky přesunu válečných zajatců

Rozhodne-li se mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, přesunout je jinam, musí dbát zájmů zajatců samotných, zejména aby nezvýšila obtíže jejich repatriace.

Přesun válečných zajatců se bude vždy dít lidsky a za podmínek, které nesmějí být méně příznivé než ty, za nichž jsou přemísťována vojska mocnosti, která zajatce drží. Budiž vždy dbáno klimatických podmínek, na něž jsou váleční zajatci zvyklí, a podmínky přesunu nesmějí v žádném případě být na úkor jejich zdraví.

Za přesunu poskytne zajatcům mocnost, v jejíž moci jsou, dostatečné množství pitné vody a stravy, aby si zachovali zdraví, jakož i potřebné šatstvo, ubytování a lékařské ošetření. Učiní všechna potřebná opatření, zejména při přepravě námořní nebo letecké, aby zajistila jejich bezpečnost během dopravy a vystaví úplný seznam přepravovaných zajatců před jejich odjezdem.

Čl.47

Okolnosti vylučující přesun

Nemocní nebo ranění váleční zajatci nebudou přesunováni, pokud by jejich uzdravení mohlo být ohroženo cestou, ledaže by toho vyžadovala naprosto nezbytně jejich bezpečnost.

Blíží-li se fronta některému táboru, mohou být váleční zajatci z tohoto tábora přesunuti pouze tehdy, může-li se jejich přesun vykonat za podmínek dostatečné bezpečnosti, anebo jestliže jim hrozí větší nebezpečí, zůstanou-li na místě než při přesunu.

Čl.48

Způsob provedení přesunu

V případě přesunu budou váleční zajatci úředně zpraveni o odjezdu a o své nové poštovní adrese; toto upozornění jim budiž dáno včas, aby si mohli připravit svá zavazadla a zpravit své rodiny.

Jsou oprávněni odvézt své osobní věci, svou korespondenci a zásilky došlé na jejich adresu; váha těchto věcí může být omezena, vyžadují-li toho okolnosti přepravy, na tolik, kolik může zajatec rozumně unést, v žádném případě však přípustná váha nebude přesahovat dvacet pět kilogramů.

Korespondence a balíky zaslané do jejich starého tábora budou bez prodlení poslány za nimi. Velitel tábora učiní v dohodě s důvěrníkem potřebná opatření, aby byla zajištěna přeprava společného majetku válečných zajatců a zavazadel, která by zajatci nemohli odnést s sebou vzhledem k omezení učiněnému ve smyslu druhého odstavce tohoto článku.

Výlohy vzniklé přesunem nese mocnost, v jejíž moci jsou váleční zajatci.

Oddíl III

Práce válečných zajatců

Čl.49

Všeobecná ustanovení

Mocnost, u níž jsou zajatci v zajetí, může tělesně způsobilých zajatců užívat k práci, přihlížejíc k jejich stáří, pohlaví a hodnosti, jakož i k jejich tělesným schopnostem, zejména aby byli udrženi v dobrém zdravotním stavu tělesném i duševním.

Zajatí poddůstojníci mohou být přidrženi pouze k dozorčím pracem. Ti, jichž k tomu nebude použito, mohou žádat o jinou vhodnou práci, která jim bude podle možnosti opatřena.

Žádají-li důstojníci a osoby jim na roveň postavené o vhodnou práci, bude jim taková podle možnosti opatřena. V žádném případě nemohou být k práci nuceni.

Čl.50

Dovolená

Zaměstnání

Vedle prací souvisejících se správou, zařízením nebo udržováním jejich tábora, mohou být zajatci přinuceni pouze k pracem, spadajícím do některé z těchto kategorií:

a) zemědělství;

b) průmysl související s výrobou nebo těžbou surovin, továrenský průmysl s výjimkou průmyslu kovodělného, strojního a chemického, veřejných staveb a stavebních prací, které mají vojenskou povahu nebo určení;

- c) doprava a práce ve skladištích, nemají-li vojenskou povahu nebo určení;
- d) obchodní a umělecká činnost;
- e) služba v domácnosti;
- f) veřejné služby, nemají-li vojenskou povahu nebo určení.

Dojde-li k porušení shora zmíněných předpisů, jsou váleční zajatci oprávněni uplatnit své právo stížnosti podle článku 78.

Čl.51

Zajištění vhodných pracovních podmínek

Válečným zajatcům musí být zajištěny vhodné pracovní podmínky, zejména pokud jde o ubytování, stravu, ošacení a výstroj; tyto podmínky nesmějí být horší těch, jichž požívají příslušníci mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, konající podobné práce; rovněž budiž přihlíženo k podmínkám podnebí.

Mocnost, která má zajatce, jichž používá k práci, zajistí, aby v oblastech, kde tito zajatci pracují, platily pro ně státní zákony o ochraně práce a zejména nařízení o úrazové zábraně.

Váleční zajatci musí být k práci vycvičeni a vybaveni ochrannými prostředky přiměřenými práci, kterou mají vykonávat, podobnými těm, které jsou předepsány pro příslušníky mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci. S výhradou ustanovení článku 52 mohou být zajatci vystaveni normálnímu pracovnímu nebezpečí jako civilní pracující.

V žádném případě nesmějí být pracovní podmínky zhoršeny disciplinárními opatřeními.

Čl.52

Práce nebezpečné a ponižující

Žádného válečného zajatce nesmí být použito k pracím nezdravým a nebezpečným, ledaže by se k nim dobrovolně přihlásil.

Žádnému válečnému zajatci nebude přidělena práce, kterou lze považovat za ponižující pro příslušníka ozbrojených sil mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci.

Odstraňování min nebo jiných podobných zbraní se považuje za nebezpečnou práci.

Čl.53

Pracovní doba

Denní pracovní doba válečných zajatců, včetně cesty do práce a zpět, nebudiž nadměrná a nesmí v žádném případě přesahovat pracovní dobu přípustnou pro civilní dělníky, kteří přísluší k mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, a vykonávají tutéž práci v témže kraji.

Válečným zajatcům bude poskytnut povinně uprostřed denní práce aspoň hodinový oddech; tento oddech bude stejný jako u dělníků mocnosti, u níž jsou zajatci v zajetí, je-li u nich delší. Bude jim rovněž dopřán každý týden pracovní klid dvaceti čtyř po sobě jdoucích hodin, podle možnosti v neděli nebo v den klidu v zemi, z níž pocházejí. Nadto každému zajatci, který pracoval celý rok, jest poskytnout odpočinek po osm po sobě jdoucích dnů, při čemž mu bude placena odměna za práci.

Používá-li se pracovních method jako je práce úkolová, nesmí tím být nadměrně prodloužena pracovní doba.

Čl.54

Odměna za práci Pracovní úrazy a nemoci získané během práce nebo následkem ní

Odměna, která přísluší za práci zajatcům, bude stanovena podle ustanovení článku 62 této úmluvy.

Válečným zajatcům, kteří byli postiženi pracovním úrazem, nebo si přivodí nemoc během práce nebo následkem ní, dostane se veškeré péče, jíž vyžaduje jejich stav. Vedle toho jim vydá mocnost, v jejíž moci jsou, lékařské vysvědčení, které jim umožní uplatňovat nároky u jejich vlastního státu; duplikát vysvědčení se zašle Ústřední kanceláři válečných zajatců zmíněné v článku 123.

Čl.55

Lékařská kontrola pracovní schopnosti válečných zajatců

Pracovní schopnost válečných zajatců bude pravidelně kontrolována lékařskými prohlídkami, alespoň jednou za měsíc. Při těchto prohlídkách jest zvlášť přihlížet k povaze práce, která jest válečným zajatcům přikázána.

Považuje-li se válečný zajatec za neschopna k práci, je oprávněn hlásit se k lékařské prohlídce v táboře; lékaři mohou doporučit, aby zajatci, kteří podle jejich soudu nejsou schopni práce, byli z ní vyňati.

Čl.56

Pracovní oddíly

Organisace a správa pracovních oddílů budou podobné jako v táborech válečných zajatců.

Každý pracovní oddíl zůstane pod dohledem tábora válečných zajatců a bude k němu patřit administrativně. Vojenské úřady a velitel tohoto tábora jsou pod dohledem své vlády odpovědny za zachování předpisů této úmluvy v pracovních oddíle.

Velitel tábora povede denní seznam pracovních oddílů, které patří k jeho táboru a předloží jej delegátům ochranné mocnosti, Mezinárodního komitétu Červeného kříže nebo jiných organisací pečujících o válečné zajatce, kteří navštíví tábor.

Čl.57

Váleční zajatci pracující pro soukromníky

Zacházení s válečnými zajatci, kteří pracují pro soukromníky, i když tito sami odpovídají za jejich střežení a ochranu, musí být při nejmenším stejné, jak je stanoveno touto úmluvou; mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, vojenské úřady a velitel tábora, k němuž patří tito zajatci, mají plnou odpovědnost za vydržování, péči, zacházení a výplatu odměny těchto válečných zajatců.

Tito váleční zajatci mají právo zůstat ve styku s důvěrníky táborů, k nimž patří.

Oddíl IV

Peněžní příjmy válečných zajatců

Čl.58

Obnosy v hotovosti

Hned po zahájení nepřátelství může mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, dokud se o tom nedohodne s ochrannou mocností, stanovit nejvyšší obnos v hotových penězích nebo v podobné

formě, který smějí mít u sebe váleční zajatci. Obnos převyšující tuto výši, který byl oprávněně v jejich držení a který jim byl odebrán nebo zadržán, bude jim připsán k dobru, stejně tak jako každý peníz jimi složený, a nesmí být bez jejich svolení směněn na jinou měnu.

Jsou-li váleční zajatci oprávněni obstarávat si nákupy nebo získávat služby proti placení hotovými mimo tábor, provedou tyto platy sami zajatci nebo správa tábora, která jimi zatíží účet příslušných zajatců. Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, vydá předpisy k tomu potřebné.

Čl.59

Peněžité částky odebrané válečným zajatcům

Peněžité částky, odebrané v okamžiku jejich zajetí válečným zajatcům ve smyslu článku 18 v měně mocnosti, v jejíž moci jsou, připíší se k dobru na účtu každého z nich podle ustanovení článku 64 tohoto oddílu.

Rovněž se připíší k dobru na tomto účtu peněžité částky v měně mocnosti, držící zajatce, které vznikly směněním peněz v jiných měnách, odebraných válečným zajatcům v téže době.

Čl.60

Vyplácení záloh měsíčního platu válečným zajatcům

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, vyplatí každému z nich zálohu měsíčního platu, jehož výše bude stanovena přepočtením těchto částek na měnu zmíněné mocnosti:

Skupina I: váleční zajatci hodnosti nižší než rotmistr: osm švýcarských franků,

skupina II: rotmistři a jiní poddůstojníci nebo zajatci stejné hodnosti: dvanáct švýcarských franků,

skupina III: důstojníci až do hodnosti kapitána nebo zajatci stejné hodnosti: padesát švýcarských franků,

skupina IV: majoři, podplukovníci, plukovníci nebo zajatci stejné hodnosti: šedesát švýcarských franků,

skupina V: generálové nebo zajatci stejné hodnosti: sedmdesát pět švýcarských franků.

Zúčastněné strany v konfliktu mohou však zvláštními dohodami změnit výši záloh na plat příslušející válečným zajatcům různých skupin shora vyjmenovaných.

Kromě toho, kdyby obnosy, uvedené shora v prvním odstavci byly příliš vysoké ve srovnání s platem vypláceným členům ozbrojených sil mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, nebo kdyby z jakéhokoli jiného důvodu působily vážné potíže této mocnosti, pak bude tato, pokud nebude uzavřena zvláštní dohoda s mocností, k níž zajatci příslušejí za účelem změny těchto částek:

a) nadále připisovat k dobru účtům válečných zajatců částky uvedené v prvním odstavci,

b) může přechodně omezit na rozumnou výši obnos poskytovaný z těchto záloh na plat válečným zajatcům pro jejich potřebu, obnos však pro zajatce I. skupiny nebude nikdy nižší než ten, který mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, vyplácí příslušníkům svých vlastních ozbrojených sil.

Důvody tohoto omezení budou bezodkladně sděleny ochranné mocnosti.

Čl.61

Doplňek platu

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, bude přijímat poukazy peněz, které bude válečným

zajatcům posílat mocnost, jejímiž jsou příslušníky, jako doplněk platu za podmínky, že tyto budou stejné pro každého válečného zajatce téže skupiny, že budou vypláceny všem zajatcům této skupiny, kteří patří k této mocnosti a že budou co nejdříve připsány k dobru účtu jednotlivých zajatců podle ustanovení článku 64. Tyto doplňky k platu nezabavují mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, žádných závazků, které jí přísluší ve smyslu této úmluvy.

Čl.62 **Odměna za práci**

Váleční zajatci budou dostávat přímo od úřadů, v jejichž moci jsou, spravedlivou pracovní odměnu, jejíž výše bude stanovena těmito úřady, která však nikdy nesmí být nižší než jedna čtvrtina švýcarského franku za celý pracovní den. Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, sdělí jim, jakož i mocnosti, jíž přísluší, prostřednictvím ochranné mocnosti denní výši pracovní odměny, kterou stanoví.

Úřady, v jejichž moci jsou zajatci, budou rovněž vyplácet pracovní odměnu zajatcům trvale přiděleným k činnosti nebo k řemeslným pracím spojeným se správou, vnitřním zařízením nebo udržováním táborů, jakož i zajatcům určeným k výkonu lékařských nebo duchovních služeb ve prospěch jejich druhů.

Pracovní odměna důvěrníkova, jeho pomocníka a případně jeho poradců bude hrazena z fondu udržovaného z výtěžku kantiny; její výše bude stanovena důvěrníkem a schválena velitelem tábora. Není-li takového fondu, budou úřady, v jejichž moci jsou zajatci, vyplácet těmto zajatcům spravedlivou pracovní odměnu.

Čl.63 **Transfer peněžních částek**

Váleční zajatci jsou oprávněni přijímat peněžní zásilky, které jsou jim zaslány individuálně nebo hromadně.

Každý válečný zajatec může volně nakládat s přebytky svého účtu, jak je uvedeno v předešlém článku, v mezích, stanovených mocností, v jejíž moci jsou zajatci a která provede žádané výplaty. S výhradou finančních a měnových omezení, která tato mocnost považuje za nezbytné, jsou váleční zajatci oprávněni poukazovat platy do ciziny. V tomto případě umožní mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, zvláště platy, které zajatci posílají osobám, o které jsou povinni se starat.

V každém případě mohou váleční zajatci se souhlasem mocnosti, ke které patří, provádět platy do své vlastní země tímto způsobem: mocnost, v jejíž moci jsou, zašle zmíněné mocnosti prostřednictvím ochranné mocnosti sdělení obsahující všechny potřebné údaje o odesílateli i příjemci platu, o výši obnosu, který má být vyplacen, vyjádřené v měně mocnosti, u níž jsou zajatci drženi; toto sdělení podepíše dotyčný zajatec a rovněž velitel tábora. Mocnost, která má zajatce v zajetí, zatíží účet zajatcův tímto penízem; částky takto poukázané připiše pak k dobru mocnosti, jíž přísluší zajatci.

K provedení předchozích opatření může mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, vhodně použít vzorného řádu připojeného v příloze V k této úmluvě.

Čl.64 **Účet válečného zajatce**

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, povede pro každého válečného zajatce účet, který bude obsahovat při nejmenším tyto údaje:

1. částky patřící zajatci nebo jím přijaté jako zálohy na plat, jako pracovní odměna neb z kteréhokoli jiného důvodu; obnosy v měně mocnosti, u níž jsou zajatci v zajetí, které mu byly odebrány; obnosy odebrané zajatci a směřené k jeho žádosti na měnu řečené mocnosti,

2. částky vyplacené zajatci hotově nebo podobnou formou, výplaty učiněné na jeho účet a na jeho žádost, částky poukázané podle třetího odstavce předešlého článku.

Čl.65

Způsob vedení účtu

Nahlížení do něho

Každá položka zapsaná v účtě válečného zajatce bude podepsána nebo parafována jím nebo důvěrníkem jednajícím jeho jménem.

Válečným zajatcům bude vždy rozumně umožněno nahlédnout do jejich účtů a dostat jejich opis; účet může být také prozkoumán zástupci ochranné mocnosti při návštěvě tábora.

Při přesunu válečných zajatců z jednoho tábora do druhého bude jejich účet poslán za nimi. V případě přesunu od jedné mocnosti, v jejímž zajetí jsou, ke druhé, budou poslány za nimi ty částky jim patřící, které nejsou vyjádřeny v měně mocnosti, v jejíž moci jsou. Na všechny ostatní částky, které by zůstaly k dobru jejich účtu, se jim vydá potvrzení.

Zúčastněné válčící mocnosti se mohou dohodnout, že si navzájem sdělí prostřednictvím ochranné mocnosti ve stanovených lhůtách výpisy z účtů válečných zajatců.

Čl.66

Likvidace účtu

Skončí-li se zajetí propuštěním nebo repatriací zajatce, vydá mu mocnost, u níž byl dosud v zajetí, potvrzení, podepsané příslušným důstojníkem, v němž je potvrzen aktivní přebytek, který mu přísluší ke konci zajetí. Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, zašle také mocnosti, jíž váleční zajatci přináležejí, prostřednictvím ochranné mocnosti seznamy obsahující všechny údaje o zajatcích, jichž zajetí se skončilo repatriací, propuštěním, útekem, úmrtím, nebo nějakým jiným způsobem, a uvede zejména aktivní přebytky jejich účtů. Každý list těchto seznamů bude potvrzen zmocněným zástupcem mocnosti, u níž byli zajatci v zajetí.

Zúčastněné mocnosti mohou zvláštní dohodou změnit úplně nebo zčásti shora uvedená ustanovení.

Mocnost, jíž válečný zajatec přísluší, bude odpovědna za to, že vyrovná s ním aktivní přebytek, který mu byla dlužna na konci jeho zajetí mocnost, u níž byl v zajetí.

Čl.67

Projednání záloh na plat

Zálohy na platy vyplacené válečným zajatcům podle článku 60, budou se považovat za učiněné jménem mocnosti, jíž zajatci příslušejí; tyto zálohy na plat a všechny platy, učiněné touto mocností ve smyslu článku 63, třetí odstavec, a článku 68, budou předmětem jednání mezi zúčastněnými mocnostmi při skončení nepřátelství.

Čl.68

Žádosti o odškodné

O každé žádosti o odškodné, podané válečným zajatcem v důsledku úrazu nebo jiné neschopnosti vzniklé z práce, bude zpravena mocnost, jíž patří zajatec, prostřednictvím ochranné mocnosti. V souhlase s ustanovením článku 54 vydá mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, v každém případě válečnému zajatci osvědčení potvrzující druh zranění nebo pracovní nezpůsobilosti, okolnosti,

za nichž k nim došlo, a údaje o lékařském nebo nemocničním ošetření, jehož se mu dostalo. Toto osvědčení bude podepsáno odpovědným důstojníkem mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, a správnost údajů lékařského rázu bude potvrzena lékařem zdravotní služby.

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, odevzdá rovněž mocnosti, jíž zajatci patří, každou žádost o náhradu škody, předloženou zajatcem ohledně osobních věcí, peněz nebo cenných předmětů, které mu byly odebrány podle článku 18 a které mu nebyly vráceny při jeho repatriaci, stejně jako každou žádost za náhradu škody, týkající se ztráty, kterou zajatec klade za vinu mocnosti, v jejíž moci jest, nebo některému z jejich zaměstnanců. S druhé strany zase obnoví mocnost, která drží zajatce, svým nákladem takové osobní svršky, jichž zajatec potřebuje po dobu svého zajetí. V každém případě vydá mocnost, u níž je v zajetí, osvědčení podepsané odpovědným důstojníkem, které obsahuje informace o důvodech, proč mu nebyly vráceny tyto věci, peníze neb cenné předměty. Stejnopis tohoto osvědčení bude zaslán mocnosti, k níž patří zajatec, prostřednictvím Ústřední kanceláře válečných zajatců uvedené v článku 123.

Oddíl V

Styky válečných zajatců s vnějším světem

Čl.69

Oznamování učiněných opatření

Ihned poté, co váleční zajatci upadli do zajetí, oznámí mocnost, v jejíž moci jsou, těmto zajatcům, jakož i mocnosti, které přísluší prostřednictvím ochranné mocnosti opatření učiněná k provedení ustanovení tohoto oddílu úmluvy; sdělí jim rovněž každou změnu těchto opatření.

Čl.70

Odeslání lístku o zajetí

Každému válečnému zajatci bude umožněno, jakmile bude zajat, nebo nejpozději do týdne po příchodu do tábora, i když jde o transitní tábor, a rovněž při onemocnění nebo přesunu do lazaretu nebo do jiného tábora, aby mohl zaslat jednak přímo své rodině, jednak Ústřední informační kanceláři válečných zajatců zmíněné v článku 123, lístek, pokud možno podle vzoru připojeného k této úmluvě, zpravující je o jeho zajetí, adrese a jeho zdravotním stavu. Tyto lístky se odešlou s největším urychlením a nesmějí být žádným způsobem zdrženy.

Čl.71

Korespondence válečných zajatců

Váleční zajatci jsou oprávněni odesílat i přijímat dopisy a lístky. Má-li mocnost, v jejíž moci jsou, za potřebné omezit tuto korespondenci, musí povolit alespoň odesílání měsíčně dvou dopisů a čtyř lístků, odpovídajících podle možnosti vzorům připojeným k této úmluvě (nečítajíc v to lístky, zmíněné v článku 70). Jiná omezení mohou být uložena, jen má-li ochranná mocnost náležitý důvod k přesvědčení, že jsou v zájmu samých zajatců vzhledem k potížím, které má mocnost, u níž jsou zajatci v zajetí, při opatrování dostatečného počtu způsobilých překladatelů, kteří by prováděli potřebnou cenzuru. Má-li být omezena korespondence odesílaná válečným zajatcům, může toto rozhodnutí pouze učinit mocnost, jíž zajatci přísluší, eventuálně k žádosti mocnosti, v jejíž moci zajatci jsou. Tyto dopisy a lístky musí být dopravovány nejrychlejšími prostředky, jež má mocnost, u níž jsou zajatci drženi; nesmějí být doručeny opožděně ani zadrženy z důvodů disciplinárních.

Váleční zajatci, kteří jsou již dlouho beze zpráv od svých rodin nebo kteří je nemohou dostávat nebo jim je odesílat obvyklou cestou, stejně jako ti, kteří jsou velice vzdáleni od domova, jsou oprávněni posílat telegramy, při čemž poplatky za ně budou připsány k tíži na jejich účtu u mocnosti, v jejíž moci jsou, nebo zaplacený z peněz, jež mají k dispozici. Zajatci mohou tohoto opatření také užít v případech naléhavé nutnosti.

Korespondence válečných zajatců bude zpravidla psána v jejich mateřském jazyku. Strany v konfliktu mohou povolit dopisování v jiných jazycích.

Pytle s poštou válečných zajatců se pečlivě zapečetí, opatří nápisem označujícím zřetelně jejich obsah a zašlou poštovnímu úřadu místa určení.

Čl.72

Pomocné zásilky: I. Všeobecné zásady

Váleční zajatci jsou oprávněni dostávat poštou neb jiným způsobem jednotlivé nebo společné zásilky obsahující zejména potraviny, šatstvo, léky a předměty, sloužící jejich potřebám náboženským, studijním a zábavním, včetně knih, předmětů náboženských, vědeckého materiálu, spisů sloužících ke zkouškám, hudebních nástrojů, sportovních potřeb a předmětů sloužících zajatcům k pokračování ve studiích nebo k výkonu umělecké činnosti.

Tyto zásilky nemohou nijak zbavit mocnost, která má zajatce v zajetí, povinností, které jí připadají ve smyslu této úmluvy.

Jedině jsou přípustná ta omezení těchto zásilek, která navrhne ochranná mocnost v zájmu samých zajatců, nebo Mezinárodní komitét Červeného kříže či jiná organizace pomáhající válečným zajatcům, pouze pokud jde o jejich vlastní zásilky, s ohledem na nezvyklé přetížení dopravních prostředků a spojů.

Podmínky zasílání jednotlivých neb hromadných zásilek budou v případě potřeby předmětem zvláštních dohod mezi zúčastněnými mocnostmi, které v žádném případě nesmějí způsobit odklad v rozdělení pomocných zásilek válečným zajatcům. Zásilky potravin neb šatstva nebudou obsahovat knihy; léčebné potřeby budou zpravidla dopravovány v hromadných zásilkách.

Čl.73

Pomocné zásilky: II. Hromadné zásilky

Pokud není zvláštních dohod mezi zúčastněnými mocnostmi o podmínkách přijímání a rozdělování hromadných pomocných zásilek, bude použito řádu o hromadné pomoci válečným zajatcům, připojeného k této úmluvě.

Zvláštní dohody výše zmíněné nesmějí v žádném případě omezit právo důvěrníků převzít hromadné pomocné zásilky určené válečným zajatcům, rozdělit je nebo s nimi disponovat v zájmu zajatců.

Tyto dohody nesmějí také omezit právo zástupců ochranné mocnosti, Mezinárodního komitétu Červeného kříže nebo jiné organizace pro pomoc zajatcům, kteří budou pověřeni odevzdat tyto hromadné zásilky a dohlížet na jejich rozdělení adresátům.

Čl.74

Pomocné zásilky: III. Osvobození od cla a od dopravného

Všechny pomocné zásilky určené válečným zajatcům budou osvobozeny od všech dovozních, celních a jiných poplatků.

Korespondence, pomocné zásilky a povolené poukazy peněz, určené válečným zajatcům neb jimi odeslané poštou buď přímo nebo prostřednictvím informačních kanceláří zmíněných v článku 122 a přes Ústřední kancelář pro válečné zajatce uvedenou v článku 123, budou osvobozeny ode všech poštovních poplatků jak v zemi původu a v zemi určení tak i v zemích průjezdních.

Dopravní výlohy za pomocné zásilky určené válečným zajatcům, které nemohou být pro svou váhu neb z jiného důvodu přepravovány poštou, hradí mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, na všech územích, která jsou pod její kontrolou. Ostatní mocnosti, které jsou stranami této úmluvy, hradí dopravní náklady na svých územích.

Není-li zvláštních dohod mezi zúčastněnými státy, půjdou výlohy za dopravu těchto zásilek k tíži odesilatele, pokud nepožívají osvobození, nahoře zmíněného.

Vysoké smluvní strany se přičiní, aby byly sníženy, pokud to bude možno, telegrafní poplatky za telegramy odesílané válečnými zajatci nebo jim adresované.

Čl.75

Zvláštní způsoby přepravy

Zabrání-li válečné operace zúčastněným mocnostem splnit jejich závazky zajistit dopravu zásilek zmíněných v člancích 70, 71, 72 a 77, mohou zúčastněné ochranné mocnosti, Mezinárodní komitét Červeného kříže neb kterákoliv jiná organizace řádně schválená stranami v konfliktu postarat se o zajištění dopravy těchto zásilek vhodnými prostředky (vagony, nákladními automobily, lodmi, letadly atd.). K tomu účelu se vynasnaží Vysoké smluvní strany opatřit jim tyto dopravní prostředky a povolit jejich jízdy, zejména vydáním potřebných ochranných listů.

Těchto dopravních prostředků lze též použít k přepravě:

a) korespondence, seznamů a zpráv, vyměňovaných mezi Ústřední informační kanceláří, uvedenou v článku 123, a vnitrostátními kancelářemi, o nichž je řeč v článku 122,

b) korespondence a zpráv o válečných zajatcích, které si vyměňují ochranné mocnosti, Mezinárodní komitét Červeného kříže nebo kterákoli jiná organizace poskytující pomoc válečným zajatcům buď se svými delegáty nebo se stranami v konfliktu.

Tato ustanovení neomezují nikterak právo každé strany v konfliktu, aby organizovala, dá-li tomu přednost, jinou přepravu a vydávala ochranné listy za podmínek, které byly vzájemně dojednány.

Není-li zvláštních dohod, uhradí náklady vzniklé z použití těchto dopravních prostředků poměrně strany v konfliktu, jejichž příslušníci požívají výhod těchto služeb.

Čl.76

Censura korespondence a kontrola zásilek

Censura korespondence zasílané válečným zajatcům nebo jimi odesílané budiž provedena v nejkratší možné lhůtě. Může být provedena jen státem odesílajícím neb přijímajícím a pouze jednou každým z nich.

Prohlídka zásilek určených válečným zajatcům nesmí se provádět tak, aby zboží, které obsahují, bylo vydáno zkáze, a bude se konat v přítomnosti adresáta nebo jeho řádně zplnomocněného druhu, ledaže by šlo o písemnost nebo tiskopisy. Odevzdání jednotlivých nebo hromadných zásilek válečným zajatcům nesmí být odkládáno pod záminkou censurních obtíží.

Každý zákaz korespondence vydaný stranami v konfliktu z důvodů vojenských neb politických, musí být jen dočasný a trvání jak je možno nejkratšího.

Čl.77

Pořizování a zasílání právních listin

Mocnosti, v jejichž moci jsou zajatci, zajistí všechny úlevy pro přepravu listin, spisů a dokumentů určených válečným zajatcům nebo jimi odesílaných, zejména plných mocí a závětí,

prováděnou prostřednictvím ochranné mocnosti nebo Ústřední kanceláře pro válečné zajatce, o níž je řeč v článku 123.

Ve všech případech umožní jim mocnosti, u nichž jsou v zajetí, vystavení těchto listin, dovolí jim zejména poradit se s právníkem a učiní potřebná opatření k tomu, aby mohlo být provedeno ověření jejich podpisů.

Oddíl VI

Styk válečných zajatců s úřady

Kapitola I

Stížnosti válečných zajatců na zajatecký režim

Čl.78

Stížnosti a žádosti válečných zajatců Zprávy důvěrníků o situaci v táborech zasílané zástupcům ochranných mocností

Váleční zajatci jsou oprávněni předložit vojenským úřadům, v jejichž moci jsou, žádosti, týkající se zajateckého režimu, jemuž jsou podrobeni.

Mají rovněž neomezené právo obrátit se buď přes důvěrníka nebo, považují-li to za nutné, přímo na zástupce ochranných mocností, aby je upozornili na okolnosti zajateckého režimu, na které mají stížnosti.

Tyto žádosti a stížnosti nesmějí být omezeny ani považovány za část kvoty dopisů, uvedené v článku 71. Musí být dopravovány s urychlením. Nesmějí mít za následek trest, ani když byly uznány za neodůvodněné.

Důvěrníci mohou posílat zástupcům ochranných mocností občasné zprávy o situaci v táborech a o potřebách válečných zajatců.

Kapitola II

Zástupci válečných zajatců

Čl.79

Důvěrníci válečných zajatců

Na všech místech, kde jsou váleční zajatci, s výjimkou těch, kde jsou důstojníci, zvolí si zajatci svobodně, tajným hlasováním, každého půl roku, a rovněž tak v případě, když se místo uprázdní, důvěrníky, kteří jsou pověřeni zastupovat je před vojenskými úřady, u ochranných mocností, u Mezinárodního komitétu Červeného kříže a u všech jiných organizací, které se o ně starají. Tito důvěrníci mohou být znovu voleni.

V táborech důstojníků a osob jim na roveň postavených nebo v táborech smíšených, bude uznán za důvěrníka nejstarší zajatý důstojník nejvyšší hodnosti. V důstojnických táborech bude mít k ruce jednoho nebo více poradců, volených důstojníky; v táborech smíšených budou pomocníci vybráni z válečných zajatců, kteří nejsou důstojníky, a jimi zvoleni.

V zajateckých pracovních táborech budou dosazeni k plnění správních úkolů v táboře, které přísluší válečným zajatcům, zajatí důstojníci téže národnosti. Kromě toho mohou tito důstojníci být voleni na místa důvěrníků podle ustanovení prvního odstavce tohoto článku. V tom případě budou pomocníci důvěrníka vybráni z válečných zajatců, kteří nejsou důstojníky.

Každý zvolený důvěrník musí být schválen mocností, v jejíž moci jsou zajatci, dříve než se ujme své funkce. Odmítne-li mocnost držící zajatce uznat válečného zajatce, zvoleného jejich druhu v zajetí, musí udat ochranné mocnosti důvody odmítnutí.

V každém případě musí důvěrník být téže národnosti, téhož jazyka a obyčejů jako váleční zajatci, které zastupuje. Takto budou mít váleční zajatci rozdělení do různých oddělení tábora podle své národnosti, jazyka nebo obyčejů, v každém úseku svého vlastního důvěrníka podle ustanovení předešlých odstavců.

Čl.80

Funkce důvěrníků

Důvěrníci jsou povinni přispívat k tělesnému, morálnímu i duševnímu blahu válečných zajatců.

Zejména kdyby se váleční zajatci rozhodli zorganizovat mezi sebou soustavu vzájemné pomoci, spadala by tato organizace do příslušnosti důvěrníků, neodvisle od zvláštních úkolů, které jsou jim svěřeny jinými ustanoveními této úmluvy.

Důvěrníci nesmějí být činěni odpovědnými, jen z důvodu své funkce, za trestné činy, jichž se dopustí váleční zajatci.

Čl.81

Výsady důvěrníků

Důvěrníci nebudou nuceni k žádné práci, jestliže by tím bylo plnění jejich úkolu znesnadněno.

Důvěrníci si mohou vybrat mezi zajatci pomocníky, jichž potřebují. Budou jim poskytnuty veškeré hmotné výhody a zejména určitá volnost pohybu potřebná k plnění jejich úkolů (návštěvy pracovních oddílů, přijímání pomocných zásilek atd.).

Důvěrníci mají právo navštívit místnosti, v nichž jsou drženi váleční zajatci, a tito jsou oprávněni radit se se svými důvěrníky.

Důvěrníkům buďtež poskytnuty rovněž všechny úlevy pro písemný a telegrafický styk s úřady, v jejichž moci jsou zajatci, s ochrannými mocnostmi, s Mezinárodním komitétem Červeného kříže a jeho delegáty, se smíšenými lékařskými komisemi, jakož i s organizacemi pomáhajícími válečným zajatcům. Důvěrníci pracovních oddílů budou požívat týchž úlev pro svou korespondenci s důvěrníkem hlavního tábora. Tato korespondence nebude omezována ani pokládána za součást kvoty zmíněné v článku 71.

Žádný důvěrník nesmí být přemístěn, aniž by mu byla poskytnuta přiměřeně dlouhá doba k tomu, aby mohl obeznámit svého nástupce s běžnými záležitostmi.

V případě sesazení budou důvody tohoto rozhodnutí sděleny ochranné mocnosti.

Kapitola III

Trestní a disciplinární opatření

I. Všeobecná ustanovení

Čl.82

Všeobecná ustanovení Zákonodárství, jehož jest použití

Váleční zajatci budou podrobena zákonům, nařízením a všeobecným řádům, platným v ozbrojených silách mocnosti, v jejíž moci jsou. Tato je oprávněna učinit soudní nebo disciplinární opatření oproti každému válečnému zajatci, který přestoupí tyto zákony, nařízení nebo všeobecné řády. Není však přípustné žádné stíhání nebo trest, odporující ustanovením této kapitoly.

Prohlašují-li zákony, nařízení, nebo všeobecné řády mocnosti, u níž jsou zajatci drženi, za trestné některé činy, byly-li spáchány válečným zajatcem, nikoli však, dopustí-li se jich příslušník ozbrojených sil mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, budou moci být stíhány pouze tresty disciplinárními.

Čl.83

Posuzování otázky, zda přestupek má být stíhán soudně nebo disciplinárně

Jde-li o to stanovit, zda provinění válečného zajatce má být trestáno disciplinárně nebo soudně, bude mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, dbát, aby příslušný úřad postupoval s největší shovívavostí při posuzování otázky a použil spíše opatření disciplinárních než soudního stíhání vždy, kdy to bude možno.

Čl.84

Soudy příslušné soudit válečné zajatce

Válečné zajatce mohou soudit jen soudy vojenské, ledaže zákonodárství mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, výslovně opravňuje občanské soudy soudit člena ozbrojených sil této mocnosti za totéž provinění jako je to, pro které je stíhán válečný zajatec.

V žádném případě nebude válečný zajatec postaven před jakýkoli soud, který by neposkytoval všeobecně uznávané základní záruky nezávislosti a nestrannosti, a zvláště takový, jehož řízení by mu nezaručovalo práva a prostředky obhajoby uvedené v článku 105.

Čl.85

Trestné činy spáchané před zajetím

Váleční zajatci stíhání podle zákonodárství mocnosti, v jejíž moci jsou, za činy, jichž se dopustili dříve než byli zajati, budou požívat ochrany této úmluvy, i když budou odsouzeni.

Čl.86

Zásada "Trestný čin může být trestán jen jednou"

Válečný zajatec může být trestán pouze jednou za tentýž čin nebo z téhož žalobního důvodu.

Čl.87

Stanovení trestu

Váleční zajatci mohou být odsouzeni vojenskými úřady a soudy mocnosti, v jejíž moci jsou, jen k takovým trestům, které jsou stanoveny za tytéž činy pro členy ozbrojených sil téže mocnosti.

Při stanovení trestu vezmou soudy nebo úřady mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, v úvahu v největší možné míře skutečnost, že obviněný, nejsa příslušníkem této mocnosti, není k ní poután žádným závazkem věrnosti a že je v její moci následkem okolností nezávislých na jeho vůli. Budou mít možnost volně snížit trest stanovený pro trestný čin, pro který je zajatec obžalován, a nebudou proto povinny dodržet nejnižší výměru předepsaného trestu.

Zakázány jsou všechny hromadné tresty pro individuální činy, všechny tresty tělesné, každé uvěznění v místnostech, kam denní světlo nemá přístup, a vůbec jakékoli týrání nebo krutost.

Mimo to žádný válečný zajatec nesmí být zbaven své hodnosti mocností, u níž je v zajetí, ani mu nesmí být zabráněno, aby nosil označení této hodnosti.

Čl.88 **Výkon trestů**

Zajatí důstojníci, poddůstojníci a vojáci, odpykávající si disciplinární nebo soudní trest, nesmějí být podrobeni přísnějšímu nakládání, než je stanoveno pro tentýž trest pro členy ozbrojených sil mocností, u níž jsou zajatci v zajetí.

Zajaté ženy nesmějí být odsouzeny k přísnějšímu trestu, ani nesmí s nimi být přísněji nakládáno, když si odpykávají trest, než se ženami, patřícími k ozbrojeným silám mocností držící zajatce, které jsou trestány pro podobný trestný čin.

V žádném případě nesmějí být odsouzeny zajaté ženy k těžšímu trestu, ani nesmí s nimi být přísněji nakládáno, když si odpykávají trest, než s mužskými příslušníky ozbrojených sil mocností zajatce držící, kteří jsou trestáni pro podobný trestný čin.

S válečnými zajatci, když si odpykali disciplinární nebo soudní tresty jim uložené, nesmí se nakládat jinak než s ostatními zajatci.

II. Disciplinární tresty

Čl.89 **Všeobecná ustanovení; druhy trestů; povaha trestů**

Disciplinární tresty použitelné pro zajatce jsou:

1. pokuta až do výše 50 procent zálohy na plat a odměny za práci stanovené ve člancích 60 a 62, a to po dobu ne více než třiceti dní,
2. odnětí výhod poskytovaných nad rámec režimu stanoveného touto úmluvou,
3. pracovní povinnost nejvýše dvě hodiny denně,
4. uzamčení.

Trest uvedený pod číslem 3 nelze však uložit důstojníkům.

V žádném případě nesmějí být disciplinární tresty nelidské, surové nebo ohrožovat zdraví válečných zajatců.

Čl.90 **Trvání trestů**

Trvání téhož trestu nepřekročí nikdy třicet dní. Jde-li o disciplinární provinění, odpočítá se doba zajišťovací vazby před přelíčením nebo před vynesemím trestu od stanoveného trestu.

Nejvyšší výměra třiceti dní nahoře uvedená nesmí být překročena, ani když se válečný zajatec disciplinárně odpovídá z několika činů v okamžiku, kdy je vyšetřován, ať tyto činy spolu souvisí nebo ne.

Doba mezi vynesemím disciplinárního trestu a jeho výkonem nesmí přesahovat jeden měsíc.

V případě, že válečný zajatec je potrestán novým disciplinárním trestem, musí být výkon

každého trestu oddělen lhůtou alespoň třídní, jakmile některý z trestů je v trvání deseti dnů nebo více.

Čl.91

Útěk válečného zajatce: I. Útěk zdařilý

Útěk válečného zajatce se považuje za zdařilý, jakmile:

1. dostihne ozbrojených sil mocnosti, k níž přísluší, nebo některé mocnosti spojenecké,
2. opustí území podléhající moci mocnosti, u níž je v zajetí, nebo moci jejího spojence,
3. vstoupí na loď plující pod vlajkou mocnosti, k níž přísluší, nebo mocnosti spojenecké, která je v pobřežních vodách mocnosti, u níž je v zajetí, není-li tato loď pod kontrolou této mocnosti.

Váleční zajatci, jimž se podařilo prchnout ve smyslu tohoto článku a kteří jsou znovu zajati, nepodléhají žádnému trestu za svůj dřívější útěk.

Čl.92

Útěk válečného zajatce: II. Nepodařený pokus o útěk

Válečný zajatec, který se pokouší o útěk a je dopaden, dřív než se mu útěk podaří ve smyslu článku 91, může být za tento čin potrestán jen disciplinárně, a to i v případě pokusu opakovaného.

Válečný zajatec dopadený na útěku bude odevzdán co nejdříve příslušným vojenským úřadům.

Odchytkou od ustanovení článku 88, čtvrtý odstavec, mohou být váleční zajatci, potrestaní za nepodařený pokus o útěk, podrobeni režimu zvláštního dohledu. Tento režim však nesmí být na úkor jejich zdraví, musí být podstoupen v zajateckém táboře a nesmí znamenat odstranění žádné ze záruk poskytovaných zajatcům touto úmlouvou.

Čl.93

93. Útěk válečného zajatce: III. Trestné činy souvislé

Útěk nebo pokus o útěk, i když je opakován, nesmí být považován za přitěžující okolnost v případě, je-li válečný zajatec postaven před soud pro trestný čin, jehož se dopustil při útěku nebo při pokusu o útěk.

Ve shodě s ustanovením článku 83 budou potrestána pouze disciplinárně provinění, jichž se váleční zajatci dopustí jedině za tím účelem, aby si útěk usnadnili, neobsahují-li násilí proti osobám, ať už jde o trestné činy proti veřejnému majetku, o krádeže bez úmyslu obohacení, o vystavení a použití falešných dokladů a o nošení civilních šatů.

Váleční zajatci, kteří budou nápomocni při útěku nebo při pokusu o útěk, mohou být za to trestáni jen disciplinárně.

Čl.94

Útěk válečného zajatce: IV. Oznámení o dopadení válečného zajatce

Je-li prchající válečný zajatec dopaden, bude to oznámeno způsobem uvedeným v článku 122 mocnosti, k níž přísluší, pokud byl oznámen jeho útěk.

Čl.95

Řízení: I. Zajišťovací vazba

Váleční zajatci obvinění z disciplinárních provinění nesmějí být drženi v zajišťovací vazbě než dojde k rozhodnutí, ledaže by se takového opatření používalo i pro příslušníky ozbrojených sil mocnosti, u níž jsou zajatci drženi, při obdobných trestných činech nebo že by toho vyžadovaly vyšší zájmy udržení pořádku a disciplíny v táboře.

Zajišťovací vazba v případech disciplinárních přestupků budiž pro všechny válečné zajatce omezena na nejnižší míru a nesmí překročit čtrnáct dní.

Ustanovení článků 97 a 98 této kapitoly se užije na válečné zajatce, kteří jsou v zajišťovací vazbě pro disciplinární provinění.

Čl.96

Řízení: II. Příslušnost soudů a úřadů Právo hájit se Rejstřík disciplinárních trestů

Činy zakládající disciplinární provinění, buďtež vyšetřovány bezodkladně.

Bez újmy pro příslušnost soudů a vyšších vojenských úřadů, mohou být disciplinární tresty vyneseny jen důstojníkem, který je vybaven disciplinární pravomocí jakožto velitel tábora, nebo odpovědným důstojníkem, který ho zastupuje nebo na něhož přenesl svou disciplinární pravomoc.

V žádném případě tato pravomoc nesmí být svěřena válečnému zajatci ani vykonávána válečným zajatcem.

Před vynesením každého disciplinárního trestu budiž obviněný válečný zajatec přesně zpraven o činech, kladených mu za vinu. Budiž mu umožněno vysvětlit své chování a hájit se. Je oprávněn dát předvolat svědky a v případě potřeby použít služeb kvalifikovaného tlumočníka. Rozhodnutí se oznámí válečnému zajatci a důvěrníku.

Velitel tábora je povinen vést rejstřík vynesených disciplinárních trestů; zástupci ochranné mocnosti mohou si tento rejstřík prohlédnout.

Čl.97

Výkon trestů: I. Místnosti

V žádném případě nebudou váleční zajatci převezeni do vězeňských ústavů (vězení, trestnic, káznic atd.), aby si tam odpykali disciplinární tresty.

Všechny místnosti, v nichž budou odpykávány disciplinární tresty, musí odpovídat požadavkům hygieny stanoveným v článku 25. Trestaným válečným zajatcům budiž podle ustanovení článku 29 umožněno udržovat se v čistotě.

Důstojníci a osoby jim na roveň postavené nebudtež drženi v týchž místnostech jako poddůstojníci nebo prostí vojáci.

Zajaté ženy odpykávající si disciplinární trest buďte drženy v místnostech oddělených od mužů a bezprostřední dozor nad nimi musí vykonávat ženy.

Čl.98

Výkon trestů: II. Základní záruky

Váleční zajatci uvěznění následkem disciplinárního trestu budou i nadále požívat výhod stanovených touto úmluvou v té míře, pokud nejsou nepoužitelný právě vzhledem k jejich stavu uvěznění. Výhod stanovených v člancích 78 a 126 nesmějí však být zbaveni v žádném případě.

Váleční zajatci potrestaní disciplinárně nesmějí být zbaveni výhod spojených s jejich hodností.

Váleční zajatci potrestaní disciplinárně budou mít možnost konat tělesná cvičení a být na čerstvém vzduchu každý den aspoň dvě hodiny.

K jejich žádosti jim budiž povoleno dostavit se k denní lékařské prohlídce; dostane se jim ošetření, kterého vyžaduje jejich stav, a v případě potřeby budou přemístěni do lazaretu v táboře, nebo do nemocnice.

Bude jim dovoleno číst a psát, jakož i odesílat a přijímat dopisy. Za to však vydání poštovních zásilek a poukazů peněz může být odloženo až do skončení trestu; zatím budou tyto zásilky svěřeny důvěrníku, který odevzdá lazaretu zboží nacházející se v zásilkách a podléhající zkáze.

III. Stíhání soudní

Čl.99

Základní pravidla: I. Všeobecné zásady

Žádný zajatec nesmí být stíhán nebo odsouzen za čin, který není výslovně stíhán zákonodárstvím mocnosti, v jejíž moci je zajatec, nebo mezinárodním právem, které jsou v účinnosti v den, kdy čin byl spáchán.

Na válečného zajatce se nesmí vykonávat žádný duševní nebo tělesný nátlak za tím účelem, aby byl donucen přiznat se k činu, který se mu klade za vinu.

Žádný válečný zajatec nesmí být odsouzen, aniž by měl možnost se hájit a aniž by mu byl nápomocen kvalifikovaný obhájce.

Čl.100

Základní pravidla: II. Trest smrti

Váleční zajatci a ochranné mocnosti buďtež co nejdříve zpraveni o trestných činech, na něž je stanoven trest smrti podle zákonodárství mocnosti, u níž je zajatec v zajetí.

Poté nesmí být na žádný trestný čin stanoven trest smrti bez dohody s mocností, k níž přísluší zajatci.

Trest smrti nesmí být vynesen proti zajatci dříve než byl soud výslovně upozorněn ve smyslu článku 87, druhého odstavce, na to, že obviněný, nejsa příslušníkem mocnosti, u níž je v zajetí, není k ní poután žádným závazkem věrnosti a že je v její moci následkem okolností nezávislých na jeho vlastní vůli.

Čl.101

Základní pravidla: III. Šestiměsíční lhůta pro výkon trestu smrti

Byl-li vysloven nad válečným zajatcem trest smrti, nebudiž rozsudek vykonán před uplynutím aspoň šestiměsíční lhůty od okamžiku, kdy dojde ochranné mocnosti na udanou adresu podrobná zpráva uvedená v článku 107.

Čl.102

Řízení: I. Podmínky platnosti rozsudků vynesených proti válečným zajatcům

Proti válečnému zajatci může být vynesen právoplatně rozsudek jen týmiž soudy a se zachováním téhož řízení jako u osob příslušejících k ozbrojeným silám mocnosti, která zajatce drží v zajetí, a byla-li kromě toho zachována ustanovení této kapitoly.

Čl.103

Řízení: II. Zajišťovací vazba; její započtení do trestu

Každé soudní vyšetřování proti válečnému zajatci bude prováděno tak rychle, jak to dovolují okolnosti a takovým způsobem, aby přelíčení se konalo co nejdříve. Žádný válečný zajatec nebud' držen v zajišťovací vazbě, ledaže by pro podobné trestné činy mohla být uvalena zajišťovací vazba i na příslušníky ozbrojených sil mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, nebo že by toho vyžadoval zájem státní bezpečnosti. Tato zajišťovací vazba nesmí trvat v žádném případě déle než tři měsíce.

Doba zajišťovací vazby válečného zajatce budiž započtena do trestu na svobodě, k němuž bude odsouzen, a budiž k ní přihlíženo při stanovení trestu.

Za zajišťovací vazby požívají váleční zajatci výhod článků 97 a 98 této kapitoly.

Čl.104

Řízení: III. Oznámení o zahájení soudního stíhání proti válečnému zajatci

V každém případě, kdy mocnost, která drží zajatce v zajetí, rozhodne zahájit soudní stíhání proti válečnému zajatci, zpraví o tom ochrannou mocnost co nejdříve, ale nejméně tři týdny před zahájením hlavního líčení. Tato lhůta běží teprve od okamžiku, kdy uvedené oznámení dojde ochranné mocnosti na adresu, kterou byla předtím sdělila mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci.

Toto oznámení bude obsahovat tyto údaje:

1. příjmení a jména válečného zajatce, jeho hodnost, jeho matriční číslo, datum jeho narození, případně jeho povolání,
2. místo, kde je internován nebo uvězněn,
3. popis žalobního důvodu nebo žalobních důvodů s uvedením použitelných zákonných ustanovení,
4. označení soudu, který se bude případem zabývat, datum a místo stanovené pro zahájení hlavního líčení. Totéž sdělí mocnost, u níž jsou zajatci v zajetí, důvěrníku onoho zajatce.

Není-li prokázáno při zahájení hlavního líčení, že ochranná mocnost, válečný zajatec a dotčený důvěrník dostali shora uvedené oznámení aspoň tři týdny před zahájením přelíčení, nemůže se toto konat a musí být odročeno.

Čl.105

Řízení: IV. Právo na obhajobu Doručení žaloby Přítomnost zástupců ochranné mocnosti

Válečný zajatec má právo aby mu byl nápomocen některý ze zajatých druhů, aby byl obhajován kvalifikovaným advokátem, kterého si zvolí, aby si dal předvolat svědky, a považuje-li to za potřebné, aby použil služeb kvalifikovaného tlumočnicka. O těchto právech budiž včas před přelíčením zpraven mocností, v jejíž moci jest.

Jestliže si válečný zajatec nezvolil obhájce, opatří mu ho ochranná mocnost; bude k tomu mít při nejmenším týden času. Na žádost ochranné mocnosti odevzdá jí mocnost, která drží zajatce, seznam osob způsobilých k obhajobě. Nezvolí-li ani válečný zajatec ani ochranná mocnost obhájce, ustanoví z moci úřední mocnost, v jejíž je moci, kvalifikovaného advokáta, aby obviněného hájil.

Obhájce bude mít lhůtu aspoň dvou týdnů před zahájením přelíčení a potřebné úlevy, aby si připravil obhajobu obviněného; může zejména volně navštěvovat obviněného a mluvit s ním beze svědků. Může také mluvit se svědky vedenými obhajobou, včetně válečných zajatců. Těchto úlev bude požívat do uplynutí odvolací lhůty.

Včas před přelíčením bude obviněnému válečnému zajatci doručena v jazyce, jemuž rozumí, žaloba a spisy, které jsou zpravidla doručovány obviněnému podle zákonů platných v armádě mocnosti, u níž je v zajetí. Totéž bude doručeno za stejných podmínek jeho obhájci.

Zástupci ochranné mocnosti mají právo být přítomni přelíčení, ledaže by se toto výjimečně konalo s vyloučením veřejnosti v zájmu státní bezpečnosti; v takovém případě zpraví o tom mocnost držící zajatce ochrannou mocnost.

Čl.106

Řízení: V. Opravné prostředky

Každý válečný zajatec má právo podat proti každému rozsudku nad ním vynesenému odvolání, zmateční stížnost nebo žádat o obnovu řízení za stejných podmínek jako příslušníci ozbrojených sil mocnosti, v jejíž moci je. Bude plně informován o svém právu na opravné prostředky a o lhůtách, pro jeho uplatnění.

Čl.107

Řízení: VI. Oznamování rozsudků ochranné mocnosti

Každý rozsudek vynesený nad válečným zajatcem budiž ihned oznámen ochranné mocnosti ve stručném sdělení, které bude také obsahovat údaj, zda zajatec má právo odvolat, podat zmateční stížnost nebo žádat o obnovu řízení. Toto sdělení se zašle také příslušnému důvěrníku. Bude zasláno také válečnému zajatci v jazyce, jemuž rozumí, nebyl-li rozsudek vynesen v jeho přítomnosti. Mimo to oznámí ihned mocnost, v jejíž moci je zajatec, ochranné mocnosti rozhodnutí zajatcovo, zda užije svého práva podat opravný prostředek či nikoli.

Kromě toho, nabyt-li rozsudek moci práva nebo vyslovil-li soud v první stolici trest smrti, zašle mocnost, v jejíž moci je zajatec, co nejdříve ochranné mocnosti podrobnou zprávu obsahující:

1. přesné znění rozsudku,
2. stručný přehled vyšetřování a hlavního přelíčení, obsahující zejména podstatu žaloby i obhajoby,
3. po případě označení ústavu, v němž bude trest odpykán.

Sdělení uvedená v předchozích odstavcích budou zaslána ochranné mocnosti na adresu, kterou tato předtím oznámila mocnosti, u níž je zajatec držen v zajetí.

Čl.108

Řízení: VII. Výkon trestů Režim při odpykávání trestu

Tresty vynesené proti válečným zajatcům na základě rozsudků, které se staly vykonatelnými, odpykají tito v týchž ústavech a za stejných podmínek jako příslušníci ozbrojených sil mocnosti, v jejíž moci jsou. Tyto podmínky budou v každém případě odpovídat požadavkům hygieny a lidskosti.

Zajatá žena, proti níž byl takový rozsudek vynesen, budiž umístěna v oddělených místnostech a pod dozorem žen.

V každém případě budou váleční zajatci odsouzení k trestu na svobodě i nadále požívat dobrodiní článků 78 a 126 této úmluvy. Budou mimo to oprávněni dostávat i odesílat korespondenci, dostávat alespoň jeden pomocný balík za měsíc a pohybovat se pravidelně na čerstvém vzduchu; dostane se jim lékařského ošetření, jehož vyžaduje jejich zdravotní stav, a duchovní pomoci, kdyby si jí přáli. Tresty, které by je měly stihnout, nechť odpovídají ustanovením článku 87, třetího odstavce.

Část IV

Konec zajetí

Oddíl I

Přímá repatriace a nemocniční ošetření v neutrálních zemích

Čl.109

Všeobecná ustanovení

Strany v konfliktu jsou povinny s výhradou třetího odstavce tohoto článku, poslat zpět do vlasti válečné zajatce vážně nemocné a těžce zraněné podle prvního odstavce následujícího článku, bez ohledu na jejich počet a hodnot, když se předtím postaraly o to, aby byli schopni přepravy.

Po dobu nepřátelství se vynasnaží strany v konfliktu, aby s pomocí zúčastněných neutrálních mocností zařídily v neutrální zemi nemocniční ošetření raněných neb nemocných válečných zajatců zmíněných v druhém odstavci následujícího článku; mohou také uzavřít dohody o přímé repatriaci nebo o internování v neutrální zemi zajatců, kteří jsou tělesně zdatní a mají za sebou dlouhé zajetí.

Žádný válečný zajatec raněný nebo nemocný, o jehož repatriaci ve smyslu prvního odstavce tohoto článku jde, nesmí být repatriován po dobu nepřátelství proti své vůli.

Čl.110

Kategorie osob, které mají být repatriovány nebo ošetřeny v nemocnici v neutrální zemi

Přímo budou repatriováni:

1. nevyléčitelně zranění a nemocní, jejichž duševní nebo tělesné schopnosti se zdají být značně sníženy,
2. ranění a nemocní, kteří podle odhadu lékařů se nemohou uzdravit během jednoho roku, jejichž stav vyžaduje ošetřování a jejichž duševní nebo tělesné schopnosti se zdají být značně sníženy,
3. ranění a nemocní, kteří se uzdravili, ale jejichž duševní nebo tělesné schopnosti nasvědčují tomu, že byly značně a trvale sníženy.

V neutrální zemi mohou být ošetřováni v nemocnicích:

1. ranění a nemocní, jichž uzdravení lze očekávat do roka po jejich zranění nebo onemocnění, jestliže ošetřování v neutrální zemi dává naději na jistější a rychlejší uzdravení,
2. váleční zajatci, jejichž duševní neb tělesné zdraví je podle úsudku lékařů vážně ohroženo držením v zajetí, jež by však nemocniční ošetření v neutrální zemi mohlo zachránit.

Zúčastněné mocnosti určí vzájemnou dohodou podmínky, jimž musí vyhovět váleční zajatci ošetřovaní v nemocnicích v neutrální zemi, aby mohli být repatriováni, jakož i jejich postavení. Zpravidla budou repatriováni váleční zajatci, ošetřovaní v neutrální zemi, pokud patří do těchto skupin:

1. zajatci, jichž zdravotní stav se tak zhoršil, že vyhovují podmínkám stanoveným pro přímou repatriaci,
2. zajatci, jichž duševní neb tělesné schopnosti zůstávají po léčení značně sníženy.

Nebyly-li mezi zúčastněnými stranami v konfliktu uzavřeny zvláštní dohody za účelem, aby byly určeny případy invalidity nebo nemoci, které vyžadují přímé repatriace neb ošetření v neutrální zemi, budou tyto případy řešeny podle zásad obsažených ve vzoru dohody o přímé repatriaci raněných a nemocných zajatců a o jejich nemocničním ošetření v neutrální zemi, jakož i v řádu o smíšených lékařských komisích, které jsou připojeny k této úmluvě.

Čl.111

Internování válečných zajatců na území neutrální mocnosti

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, mocnost, již přísluší váleční zajatci a neutrální země přizvaná těmito dvěma mocnostmi, se vynasnaží o uzavření dohod, které umožní internování válečných zajatců na území této neutrální mocnosti až do skončení nepřátelství.

Čl.112

Smíšené lékařské komise

Hned po vypuknutí konfliktu budou ustaveny smíšené lékařské komise, aby prohlížely nemocné a raněné zajatce a aby učinily všechna potřebná rozhodnutí o nich. Jmenování, úkoly a činnost těchto komisí budou se řídit ustanoveními řádu, připojeného k této úmluvě.

Zajatci, kteří podle názoru lékařských orgánů mocnosti, v jejíž moci jsou, jsou zřejmě těžce ranění a těžce nemocní, mohou však být repatriováni, aniž by museli být prohlédnuti smíšenou lékařskou komisí.

Čl.113

Kategorie osob oprávněných dostavit se k prohlídce smíšených lékařských komisí

Vedle těch, kteří budou vybráni lékařskými úřady mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, budou oprávněni dostavit se k prohlídce smíšených lékařských komisí podle předchozího článku ranění nebo nemocní zajatci, patřící do skupin níže vyjmenovaných:

1. ranění a nemocní navrženi lékařem, konajícím službu v táboře, který je stejné národnosti jako oni nebo příslušníkem strany v konfliktu, jež je spojencem mocnosti, k níž sami přísluší,
2. ranění a nemocní navrženi svým důvěrníkem,
3. ranění a nemocní navrženi mocností, k níž přísluší nebo organizací pečující o zajatce a uznanou touto mocností.

Váleční zajatci, kteří nepatří do žádné z těchto skupin, mohou se přesto dostavit k prohlídce u smíšené lékařské komise, ale budou prohlédnuti až po těch, kteří spadají do uvedených skupin.

Lékař-krajan válečných zajatců podrobených prohlídce u smíšené lékařské komise a jejich důvěrník, jsou oprávněni účastnit se této prohlídky.

Čl.114

Váleční zajatci, kteří utrpěli úraz

Váleční zajatci, kteří utrpěli úraz, vyjma ty, kteří se sami dobrovolně zranili, budou požívat, pokud jde o repatriaci nebo eventuální ošetření v neutrální zemi, dobrodiní této úmluvy.

Čl.115

Repatriace a nemocniční ošetření válečných zajatců odpykávajících si trest

Žádný válečný zajatec disciplinárně trestaný, u něhož jsou splněny podmínky pro repatriaci nebo ošetření v neutrální zemi, nesmí být zadržen proto, že si dosud neodpykal trest.

Váleční zajatci, kteří jsou v soudním vyšetřování nebo již odsouzeni a kteří by měli být repatriováni nebo ošetřováni v neutrální zemi, mohou být účastni těchto výhod před skončením řízení a před odpykáním trestu, dá-li k tomu souhlas mocnost, v jejíž moci jsou.

Strany v konfliktu si navzájem sdělí jména těch, kdož budou zadrženi až do konce řízení nebo do odpykání trestu.

Čl.116 **Náklady na repatriaci**

Náklady na repatriaci válečných zajatců nebo jejich přepravu do neutrální země jsou, počínajíc od hranic země mocnosti, která je má v zajetí, na vrub mocnosti, k níž přísluší.

Čl.117 **Zákaz použití repatriovaných k aktivní vojenské službě**

Nikoho z repatriovaných nesmí být použito k aktivní vojenské službě.

Oddíl II

Propuštění a repatriace válečných zajatců po skončení nepřátelství

Čl.118 **Propuštění válečných zajatců na svobodu a jejich repatriace**

Váleční zajatci budou propuštěni a repatriováni neprodleně po skončení aktivního nepřátelství.

Není-li ustanovení k tomu cíli v nějaké úmluvě uzavřené mezi stranami v konfliktu za účelem skončení nepřátelství nebo nebyla-li taková dohoda uzavřena, každá z mocností, v jejíž moci jsou zajatci, nechť vypracuje sama a neprodleně provede repatriční plán odpovídající zásadě vyslovené v předchozím odstavci.

V obou případech bude oznámeno válečným zajatcům, jaká opatření byla učiněna.

Náklady na repatriaci válečných zajatců buďtež v každém případě rozvrženy spravedlivým způsobem mezi mocnost, která drží zajatce v zajetí, a mocnost, které přísluší. Toto rozvržení bude provedeno podle těchto zásad:

a) Sousedí-li obě mocnosti, bude hradit mocnost, jíž patří zajatci, náklady na jejich repatriaci od hranic mocnosti, u níž jsou v zajetí.

b) Nesousedí-li tyto dvě mocnosti, hradí mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, náklady na přepravu válečných zajatců na svém území až ke své hranici nebo do svého naložovacího přístavu ležícího nejbližší k mocnosti, k níž náležejí. Pokud jde o zbytek nákladů spojených s repatriací, dohodnou se zúčastněné strany na jejich spravedlivém rozvržení mezi sebe. Uzavření takové dohody nemůže v žádném případě ospravedlnit jakýkoli odklad repatriace válečných zajatců.

Čl.119 **Způsob provedení repatriace**

Repatriace se provede za obdobných podmínek, jak je stanoveno v člancích 46 až 48 této úmluvy pro přesun válečných zajatců a při zachování ustanovení článku 118 a následujících.

Při repatriaci budou vráceny válečnému zajatci cenné předměty odebrané podle ustanovení článku 18 a peněžní částky v cizích měnách, které nebyly směněny na valutu mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci. Cenné předměty a obnosy peněz v cizí měně, které by z jakékoli příčiny nebyly vráceny válečným zajatcům při jejich repatriaci, budou zaslány informační kanceláři zmíněné v článku 122.

Váleční zajatci jsou oprávněni vzít s sebou své osobní svršky, korespondenci a zásilky, došlé na jejich adresu; váha těchto věcí může být omezena, vyžadují-li to okolnosti repatriace, na tolik, kolik

může zajatec rozumně unést; v každém případě bude každý zajatec oprávněn odnést si aspoň dvacet pět kilogramů.

Ostatní osobní věci repatriovaného zajatce zůstanou u mocnosti, u níž byl v zajetí; tato mu je zašle, jakmile uzavře s mocností, k níž zajatec přísluší, dohodu o způsobu dopravy těchto věcí a o úhradě výloh takto vzniklých.

Váleční zajatci, kteří by byli ve vyšetřování pro zločin nebo přečin trestního práva, mohou být zadrženi až do skončení řízení, po případě i do odpykání trestu. Podobně tomu bude u těch, kteří již byli odsouzeni pro zločin nebo přečin trestního práva.

Strany v konfliktu si sdělí jména válečných zajatců zadržovaných až do konce soudního řízení nebo odpykání trestu.

Strany v konfliktu se dohodnou o zřízení komisí za tím účelem, aby pátraly po roztroušených zajatcích a provedly jejich repatriaci v nejkratší lhůtě.

Oddíl III

Úmrtí válečných zajatců

Čl.120

Závěti; úmrtní listy; pohřbení a zpopelnění Seznamy hrobů

Závěti válečných zajatců budou sepsány tak, aby vyhovovaly podmínkám platnosti předepsaným zákonodárstvím země jejich původu, která se postará, aby tyto podmínky byly oznámeny mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci. Na žádost válečného zajatce a v každém případě po jeho smrti bude závěť neprodleně zaslána ochranné mocnosti a její ověřený opis Ústřední informační kanceláři.

Úmrtní listy, odpovídající vzoru připojenému k této úmluvě, nebo seznamy všech válečných zajatců zemřelých v zajetí, potvrzené odpovědným důstojníkem, buďte zaslány v nejkratší lhůtě informační kanceláři pro válečné zajatce, zřízené ve smyslu článku 122. Údaje totožnosti, jichž výpočet je uveden v třetím odstavci článku 17, místo a datum úmrtí, příčina smrti, místo a datum pohřbu, jakož i všechny údaje potřebné k zjištění hrobů musí být obsaženy v těchto úmrtních listech nebo seznamech.

Pohřbení nebo zpopelnění musí předcházet lékařská prohlídka mrtvoly, aby byla zjištěna smrt, umožněno pořídit úmrtní zápis a v případě potřeby zjistit totožnost zemřelého.

Úřady, v jejichž moci jsou zajatci, budou dbát toho, aby zajatci zemřelí v zajetí byli s úctou pohřbeni, možno-li podle obřadů náboženství, k němuž patřili, aby jejich hroby byly chráněny, vhodně udržovány a označeny tak, aby je bylo možno vždy nalézt. Kdykoli to bude možno, budou zemřelí váleční zajatci příslušející k téže mocnosti pochováni na tomtéž místě.

Zemřelí váleční zajatci budou pohřbíváni jednotlivě, vyjma případy vyšší moci, které by si vynutily pohřbení společné. Mrtvoly mohou být zpopelněny, jen vyžadují-li toho naléhavé zájmy zdravotní nebo náboženství zemřelého anebo přál-li si to zemřelý. V případě zpopelnění bude to poznamenáno na úmrtním listě s uvedením důvodu.

Aby bylo lze hroby kdykoli nalézt, buďte všechny údaje týkající se pohřbení a hrobů zaznamenány správou válečných hrobů, zřízenou mocností, v jejíž moci jsou zajatci. Seznamy hrobů a údaje týkající se válečných zajatců, pohřbených na hřbitovech neb jinde, budou odevzdány mocnosti, k níž zajatci příslušeli. Bude úkolem mocnosti, pod jejíž kontrolou je toto území, je-li smluvní stranou této úmluvy, aby pečovala o tyto hroby a zaznamenávala každé pozdější přemístění zemřelých. Tato ustanovení se vztahují také na popel, který bude uchován správou válečných hrobů až do té doby, kdy

země původu oznámí konečné rozhodnutí v této věci.

Čl.121

Zranění nebo usmrcení válečného zajatce za zvláštních okolností

Každé úmrtí nebo každé vážné zranění válečného zajatce, způsobené stráží, jiným zajatcem nebo jinou osobou, nebo je-li podezření, že bylo takto způsobeno, jakož i každé úmrtí, jehož příčina není známa, budou ihned předmětem úředního vyšetřování mocností, v jejichž moci jsou zajatci.

Sdělení o tom bude ihned zasláno ochranné mocnosti. Budou sepsány výpovědi svědků, zejména válečných zajatců; zpráva obsahující tyto výpovědi bude zaslána ochranné mocnosti.

Zjistí-li se vyšetřováním vina jedné nebo více osob, učiní mocnost, v jejichž moci jsou zajatci, všechna opatření k soudnímu stíhání vinníka nebo vinníků.

Část V

Informační kancelář a pomocné společnosti pro válečné zajatce

Čl.122

Vnitrostátní informační kanceláře pro válečné zajatce

Jakmile vypukne konflikt a ve všech případech okupace zřídí každá ze stran v konfliktu oficiální informační kancelář pro válečné zajatce, kteří jsou v její moci; neutrální a neválčící mocnosti, které přijmou na své území osoby patřící do některé skupiny zmíněné v článku 4, učiní totéž pro tyto osoby. Zúčastněná mocnost bude dbát nad tím, aby informační kancelář měla k dispozici potřebné místnosti, zařízení a personál, tak aby mohla řádně plnit svůj úkol. Bude jí ponecháno na vůli použití k tomu cíli válečných zajatců, pokud bude šetřit podmínek stanovených v oddíle této úmluvy, jednajícím o práci válečných zajatců.

Každá ze stran v konfliktu poskytne v nejkratší možné lhůtě své informační kanceláři informace, o nichž je řeč ve čtvrtém, pátém a šestém odstavci tohoto článku, o každé nepřátelské osobě patřící do některé ze skupin vyjmenovaných v článku 4, která se dostala do její moci. Neutrální a neválčící mocnosti budou postupovat stejně, pokud jde o osoby uvedených kategorií, které přijaly na svém území.

Tato kancelář ihned zašle nejrychlejší cestou tyto informace zúčastněným mocnostem prostřednictvím jednak ochranných mocností, jednak Ústřední kanceláře zmíněné v článku 123.

Tyto informace mají sloužit k tomu, aby umožnily zpravit rychle zúčastněné rodiny. Tyto informace necht' obsahují u každého válečného zajatce, s výhradou ustanovení článku 17, příjmení, jména, hodnost, matriční číslo, místo a úplné datum narození, označení mocnosti, k níž přísluší, křestní jméno otce, příjmení matky, jméno a adresu osoby, která má být zpravena, jakož i adresu, na kterou se může zajatci posílat korespondence, pokud informační kancelář tyto údaje zná.

Informační kancelář bude dostávat od různých úřadů k tomu příslušných údaje o změnách, propuštění, repatriaci, útěku, převezení do nemocnice, úmrtí válečných zajatců a předá je dále způsobem uvedeným v třetím odstavci shora.

Rovněž i zprávy o zdravotním stavu vážně nemocných nebo těžce zraněných zajatců budou podávány pravidelně, podle možnosti každý týden.

Informační kancelář bude také povinna odpovídat na všechny jí došlé dotazy stran válečných zajatců, včetně těch, kdož zemřeli v zajetí; provede potřebná šetření, aby si opatřila žádané informace, kdyby jich neměla.

Všechna písemná sdělení vyšlá z Kanceláře, buďte ověřena podpisem nebo razítkem.

Informační kancelář bude vedle toho pověřena, aby shromažďovala a odesílala zúčastněným mocnostem všechny osobní věci, včetně peněz v jiné měně, než je měna mocnosti, u níž jsou zajatci, a listin, které mohou mít důležitost pro blízké příbuzné, které váleční zajatci zanechali při repatriaci, propuštění, útěku nebo úmrtí. Tyto věci zašle Kancelář v zapečetěných balících; k balíkům budou přiložena prohlášení udávající přesně totožnost osob, jimž předměty patřily, a také úplný seznam obsahu balíku. Ostatní osobní svršky dotyčných zajatců budou odeslány podle dohod uzavřených mezi zúčastněnými stranami v konfliktu.

Čl.123

Ústřední informační kancelář pro válečné zajatce

V neutrální zemi se zřídí Ústřední informační kancelář pro válečné zajatce. Mezinárodní komitét Červeného kříže navrhne, bude-li to považovat za potřebné, zúčastněným mocnostem organisaci takové kanceláře.

Tato kancelář bude mít za úkol soustřeďovat všechny zprávy týkající se válečných zajatců, které bude moci opatřit úřední neb soukromou cestou; zašle je jak možno nejrychleji zemi, z níž zajatci pocházejí nebo mocnosti, k níž patří. Strany v konfliktu jí poskytnou všechny úlevy pro rozesílání zpráv.

Vysoké smluvní strany, zvláště ty, jichž příslušníci užívají služeb ústřední kanceláře, se vybízejí, aby jí poskytly finanční podporu, jíž by potřebovala.

Tato ustanovení nesmějí se vykládat v tom smyslu, jakoby omezovala lidumilnou činnost Mezinárodního komitétu Červeného kříže nebo pomocných společností zmíněných v článku 125.

Čl.124

Osvobození od poštovního, jakož i od dovozních, celních a jiných dávek Osvobození od telegrafních poplatků

Informační kanceláře jednotlivých zemí a ústřední informační kancelář požívají osvobození od poštovního, jakož i všech výhod zmíněných v článku 74, a, jak je to jen možno, osvobození od telegrafních poplatků nebo aspoň značně snížených sazeb.

Čl.125

Pomocné společnosti a jiné organisace pro pomoc válečným zajatcům

Mocnosti držící zajatce v zajetí vyjdou co nejvíce vstříc, s výhradou opatření, která by považovaly za nevyhnutelná, aby byla zaručena jejich bezpečnost a aby bylo vyhověno každé jiné rozumné nutnosti, náboženským a pomocným společnostem a všem jiným organisacím poskytujícím pomoc válečným zajatcům. Poskytnou jim, jakož i jejich delegátům řádně pověřeným, všechny potřebné výhody, aby mohli navštěvovat válečné zajatce, rozdílet jim pomocné zásilky a potřeby jakéhokoli původu k účelům náboženským, výchovným, rekreačním, nebo aby jim byli nápomocni při pořádání zábav v táborech. Zmíněné společnosti nebo organisace mohou být ustaveny buď na území mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, buď v jiné zemi anebo mohou být mezinárodní povahy.

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, může omezit počet společností a organisací, jichž delegáti budou oprávněni vykonávat svou činnost na jejím území a pod jejím dohledem, avšak za podmínky, že takové omezení neznemožní poskytnutí účinné a dostatečné pomoci všem válečným zajatcům.

Zvláštní postavení Mezinárodního komitétu Červeného kříže na tomto poli bude vždy uznáváno a respektováno.

Jakmile budou válečným zajatcům poskytnuty pomoc a potřeby k účelům nahoře uvedeným anebo velmi brzy na to budete zaslány pomocným společnostem nebo organizacím, které je odeslaly, potvrzenky, podepsané důvěrníkem těchto zajatců a týkající se každé zásilky. Současně vystaví potvrzenky na tyto zásilky správní úřady, které střeží zajatce.

Část VI

Provádění úmluvy

Oddíl I

Všeobecná ustanovení

Čl.126

Kontrola vykonávaná ochrannými mocnostmi

Zástupci nebo delegáti ochranných mocností jsou oprávněni navštívit všechna místa, kde jsou váleční zajatci, zejména místa, kde jsou internováni, drženi nebo kde pracují; mají přístup do všech místností používaných zajatci. Mají rovněž právo odebrat se na místa, odkud přepravovaní zajatci odjíždějí, kterými projíždějí a na která přijíždějí. Mohou hovořit bez svědků se zajatci a zejména s jejich důvěrníky, je-li třeba, prostřednictvím tlumočnicků.

Zástupcům a delegátům ochranných mocností bude ponechána plná svoboda, co do volby míst, která chtějí navštívit; nebude omezována ani délka ani časté opakování těchto návštěv. Mohou být zakázány pouze z důvodů naléhavých vojenských nutností a pouze výjimečně a na přechodnou dobu.

Mocnost, v jejíž moci jsou zajatci, u nichž má být vykonána návštěva, a mocnost, k níž přísluší, mohou se po případě dohodnout o tom, že se těchto návštěv smějí účastnit i krajané těchto zajatců.

Delegáti Mezinárodního komitétu Červeného kříže budou požívat týchž výsad. Jmenování těchto delegátů bude podléhat schválení mocnosti, v jejíž moci jsou zajatci, kteří mají být navštíveni.

Čl.127

Uvedení textu úmluvy ve známost obyvatelstva

Vysoké smluvní strany se zavazují, že rozšíří co možná nejvíce, jak v míru tak za války, text této úmluvy ve svých zemích a že zejména zařadí její studium do vojenských a, možno-li, i civilních studijních programů, tak aby její zásady byly uvedeny ve známost veškerých jejich ozbrojených sil i obyvatelstva.

Vojenské neb jiné úřady, které za války převezmou odpovědnost za válečné zajatce, musí mít text této úmluvy a být zvlášť poučeni o jejích ustanoveních.

Čl.128

Zaslání oficiálních překladů a všech zákonů i nařízení vydaných k provedení úmluvy

Vysoké smluvní strany si zašlou prostřednictvím Švýcarské spolkové rady, a za nepřátelství prostřednictvím ochranných mocností, oficiální překlady této úmluvy a zákony i nařízení, které by vydaly, aby zajistily její provádění.

Čl.129

Trestní sankce: I. Všeobecná ustanovení

Vysoké smluvní strany se zavazují, že učiní všechna potřebná zákonodárná opatření, aby stanovily přiměřené trestní sankce postihující osoby, které se dopustí toho či onoho vážného porušení této úmluvy vymezeného v následujícím článku anebo dají k takovému porušení rozkaz.

Každá smluvní strana je povinna zjistit osoby obviněné z toho, že se dopustily některého z těchto vážných porušení anebo daly k němu rozkaz, a musí je postavit před svůj soud, ať jsou jakékoli státní příslušnosti. Může také, dá-li tomu přednost, v souladu s podmínkami stanovenými svým vlastním zákonodárstvím, odevzdat je k soudnímu stíhání některé jiné smluvní straně mající zájem na potrestání, pokud tato smluvní strana má dostatečná obvinění proti těmto osobám.

Každá smluvní strana učiní potřebná opatření, aby odstranila všechny činy odporující ustanovením této úmluvy, jiné než jsou vážná porušení uvedená v následujícím článku.

Obvinění budou za všech okolností požívat záruk soudního řízení a svobodné obhajoby, které nebudou méně příznivé než záruky zmíněné v článku 105 a následujících této úmluvy.

Čl.130

Trestní sankce: II. Vážná porušení úmluvy

Vážnými porušeními, zmíněnými v předchozím článku, jsou některé z níže uvedených činů jsou-li spáchány na osobách nebo na majetku, chráněných touto úmluvou: úmyslné zabití, mučení nebo nelidské zacházení, čítajíc v to biologické pokusy, úmyslné způsobení velkého utrpení nebo vážné tělesné zranění a ohrožení zdraví, donucování, aby válečný zajatec sloužil v ozbrojených silách nepřátelské mocnosti nebo zbavení ho práva na to, aby byl řádně a nestranně souzen podle předpisů této úmluvy.

Čl.131

Trestní sankce: III. Odpovědnost smluvních stran

Žádná smluvní strana se nemůže sama zprostit ani zprostit jinou smluvní stranu odpovědnosti, která stíhá ji samotnou nebo jinou smluvní stranu v důsledku porušení zmíněných v předchozím článku.

Čl.132

Postup při vyšetřování tvrzeného porušení úmluvy

Na žádost některé strany v konfliktu se zavede vyšetřování způsobem, jenž bude stanoven mezi zúčastněnými stranami, o každém doloženém porušení úmluvy.

Nedosáhne-li se dohody o způsobu vyšetřování, dohodnou se strany na jmenování rozhodce, který stanoví, jakým způsobem postupovat.

Jakmile bude zjištěno porušení, učiní mu strany v konfliktu konec a odstraní je, co možná nejrychleji.

Oddíl II

Závěrečná ustanovení

Čl.133

Autentická znění a oficiální překlady

Tato úmluva je sepsána v jazyce anglickém a francouzském. Obě znění jsou stejně závazná.

Švýcarská spolková rada dá pořídit úřední překlady úmluvy do jazyka ruského a španělského.

Čl.134

Vztah k úmluvě z roku 1929

Tato úmluva nahrazuje ve vztazích mezi Vysokými smluvními stranami úmluvu ze dne 27. července 1929.

Čl.135

Vztah k Haagským úmluvám z r. 1899 a 1907

Ve vztazích mezi mocnostmi, které jsou vázány Haagskou úmluvou o zákonech a obyčejích pozemní války, ať již jde o úmluvu z 29. července 1899 nebo o úmluvu z 18. října 1907, a které jsou stranami této úmluvy, doplní tato úmluva kapitolu II. Řádu připojeného ke zmíněným Haagským úmluvám.

Čl.136

Lhůta pro podepsání úmluvy

Tato úmluva, která bude mít dnešní datum, může být podepsána až do 12. února 1950 jménem mocností zastoupených na konferenci, která započala v Ženevě dne 21. dubna 1949, jakož jménem mocností na této konferenci nezastoupených, které jsou však stranami úmluvy z 27. července 1929.

Čl.137

Ratifikace

Tato úmluva bude ratifikována co nejdříve a ratifikační listiny budou uloženy v Bernu.

O uložení každé ratifikační listiny bude pořízen zápis, jehož jeden ověřený opis bude zaslán Švýcarskou spolkovou radou všem mocnostem, jejichž jménem byla úmluva podepsána nebo jejichž jménem jí byl oznámen přístup.

Čl.138

Nabytí účinnosti

Tato úmluva nabude účinnosti šest měsíců poté, kdy byly složeny nejméně dvě ratifikační listiny.

Později nabude účinnosti pro každou z Vysokých smluvních stran šest měsíců po uložení její ratifikační listiny.

Čl.139

Přístup k úmluvě

Počínajíc dnem nabytí účinnosti zůstane tato úmluva otevřena pro přístup každé mocnosti, jejímž jménem nebyla podepsána.

Čl.140

Oznamování přístupů

Přístupy budou oznámeny písemně Švýcarské spolkové radě a nabudou účinnosti šest měsíců poté, kdy jí došly.

Švýcarská spolková rada oznámí přístupy všem mocnostem, jejichž jménem úmluva byla podepsána anebo jí byl oznámen přístup.

Čl.141

Zvláštní případy, kdy ratifikace nebo přístupy nabývají okamžitě účinnosti

Za situace vylíčené v člancích 2 a 3, nabude uložení ratifikací a přístupů oznámené stranami v konfliktu před zahájením nepřátelství či okupace nebo po něm, okamžitě účinnosti. Oznámení o ratifikacích nebo přístupech došlých od stran v konfliktu učiní Švýcarská spolková rada nejrychlejším způsobem.

Čl.142

Výpověď úmluvy

Každá z Vysokých smluvních stran bude mít možnost vypovědět tuto úmluvu.

Výpověď bude oznámena písemně Švýcarské spolkové radě. Tato uvědomí o tomto oznámení vlády všech Vysokých smluvních stran.

Výpověď nabude účinnosti jeden rok po jejím oznámení Švýcarské spolkové radě. Avšak výpověď oznámená v době, kdy vypovídající mocnost je zapletena do nepřátelství, nenabude účinnosti, pokud nebude uzavřen mír, a v žádném případě, pokud nebudou skončeny operace spojené s propuštěním a repatriací osob chráněných touto úmluvou.

Výpověď bude platit jen pro vypovídající mocnost. Nebude mít vliv na závazky, které strany v konfliktu budou i nadále nuceny dodržovat ve smyslu zásad mezinárodního práva, jak plynou ze zvyklostí stávajících mezi civilizovanými národy, ze zákonů lidskosti a z požadavků veřejného svědomí.

Čl.143

Registrace v sekretariátu Organizace Spojených národů

Švýcarská spolková rada dá tuto úmluvu zaregistrovat v sekretariátě Organizace Spojených národů. Švýcarská spolková rada zpraví také sekretariát Organizace Spojených národů o všech ratifikacích, přístupech a výpovědích, došlých k této úmluvě.

Na důkaz toho podepsaní, předloživše své plné moci, podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Ženevě dne 12. srpna 1949 v jazyce anglickém a francouzském; originál bude uložen v archivu Švýcarské konfederace. Švýcarská spolková rada zašle ověřený opis této úmluvy každému ze signatárních států, jakož i státům, které k úmluvě přistoupí.